

Abonyi Napló

Abony Város Önkormányzatának lapja 1997. augusztus
V. évfolyam 8. szám Ára: 50 Ft

Hol vagy, István király?

Augusztus 20-át évtizedeken át úgy tartottuk számon, mint alkotmányunk és az új kenyér ünnepét. Elfedtük ezzel a két másik funkcióval azt az igazán fontos okot, amelyért eredetileg ünnepelünk: a magyar államalapítást, Szent István királyt.

A magyar államalapítás nem egyetlen aktus, nem egyetlen uralkodó történelmi tette, hanem több ember átgondolt, átfogó életműve. Feladatot kap ebben a folyamatban több uralkodó, de István életműve annyira erőteljes, hogy nem lehet őt csupán egy hosszú történelmi folyamat egyik alakjaként leírni.

Taksony, majd Taksony fia, Géza, már látják a kereszt diadalát Európán, maguk azonban pogány népet, népkonglomerációt vezetnek. Ők már látják, hogy egy erős kéz - a megállapodottság és nem a "mozgóerő" - adja meg a szükséges és áhitott biztonságot. Maguk azonban még egy izgékony és szüntelen helyváltoztatáshoz szokott népnek a vezetői, vagy inkább kiszolgáltattjai.

Hogyan lehet állva maradni, megkapaszkodni? Taksony lavíroz, és fiának, Gézának, már keresztény nő, Sarolt a felesége. Sarolt és Géza fia, Vajk, a későbbi I. István király hűen követi apja politikáját, hallatlan tudatosságát. Géza megkeresztelkedik, de fél szívvel. Am ez nem taktika: ő ilyen. Erzelmei visszahúzzák, az esze előre tekint. Ő még pogány isteneinek áldozik, de fiát keresztény szellemben nevei. István folytatja apja államszervező tevékenységét, egyházépítő munkáját. A lázadó Koppányt elrettentésül felngyelteti. Uralkodása alatt - 997-1038-ig - a királyi hatalom megerősödik, győz az új rend, a

kereszténység államvallássá válik.

Ez ad alapot arra, hogy névünnepén a keresztények országszerte körmeneteket tartanak. A Szent Jobbot ezen a napon viszik körül a körmenetben a várban.

Abonyban a katolikus templom névadója is Szent István lett, ezzel tisztelegve munkája előtt.

1945 után ez a nap alkotmányunk és az új kenyér ünnepe lett főként.

1987-től pedig a Népművelési Intézet és a Népművészeti Egyesület kérésére a mesterségek ünnepe is.

Augusztus 20-át, mint Szent István ünnepét az 1092-es szabolcsi zsinat rendelkezése óta ünneplik a magyar emberek.

Napjainkban újból "felfedeztük" I. István életművét, amely útmutatásul szolgálhatna országunk mai vezetőinek. Arra a céltudatosságra, a jövő útjának pontos és tiszta felismerésére, melyre ő képes volt, ma is nagy szüksége lenne országunknak, a benne élő embereknek.

Méltatására álljon itt e vers:

Ének Szent István királyról

Idvezlég boldog szent István király,
Te népednek nemes reménysége,
Idvezlég mi megtérésünknek
Bizon doktora és apostola.
Idvezlég minden szentségnek
És igazságnak fényes tüköre.

Te miattad hittünk Krisztus Jézusban,
Te miattad üdvözülünk és Krisztusban kérünk:

Imádj ezt a te népedért,
Imádj egyházi szolgálókért is,
Hogy egy ellenség se légyen
Ragadozó ez te néped között.
Amen.

Az új kenyér
ünnepére
Kövago
Sándorné
sz. Torma
Zsófia
kézimunkáit
mutatja be
lakásában a
múzeum
barátainak

Tanévnyitó ünnepélyek

Gyulai G. Á.
Iskola

1997. aug. 31.
18.00

Somogyi I. Á.
Iskola

1997. aug. 31.
17.00

Montágh Imre
Á. Iskola

1997. szept. 1.
8.00

Kinizsi Pál
Gimnázium

1997. aug. 31.
17.00

Abonyiak-Abonyért

Az Abonyi Kulturális- és Sport Napok záróünnepségén második alkalommal került sor az Abonyiak-Abonyért kitüntetések átadására. Az Önkormányzat kuratóriuma a nagy számban beérkezett javaslatokból három olyan személyt választott ki, akik hosszú éveken át eredményes munkájuk alapján kiérdemelték.

Drávay József

Józsikám!

- Kérlek, beszélj magadról és munkásságodról!

- Abonyban születtem 1938-ban. Általános iskolai tanulmányaimat Abonyban végeztem, majd Cegléden a Kossuth gimnáziumban érettségiztem. Érettségi után Pécsre a Tanárképző Főiskolára kerültem, ahol biológia-testnevelés szakon tanári képesítést szereztem. A diploma

megszerzése után 1959-ben Abonyba a Szelei úti Általános Iskolához kerültem tanítani, és ezzel egyidőben megbíztak az úttörőcsapat vezetésével. 1971-től az abonyi Nagyközségi Tanács művelődési felügyelőjeként dolgoztam 1975-ig. Közben államigazgatási szakvizsgát tettem.

1971-től a salgóbányai Ifjúsági Tábor építésének kezdeményezője és szervezője voltam 1996-ig.

Egész pályafutásom alatt a fiatalokért dolgoztam. Tevékenységemet a Gyermekekért érdeméremmel ismerték el. 1959-től 1973-ig az abonyi atlétikai szakosztályban mint edző dolgoztam. Nagy kár, hogy időközben megszűnt.

1975. aug. 1-jétől az abonyi Gyulai Gaál Miklós Általános Iskolához neveztek ki igazgatónak. Három igazgatói tanfolyamot, vezetéselmélet szakkollégiumot végeztem.

Ezen idő alatt számtalan előadást tartottam pedagógiai vezetés témakörben.

- Céltudatos munkásságodhoz szorosan hozzátartozik a 10 tantermes iskolaszárny építése is. /1985-1987/

- Igen. Ez az építkezés egész embert kívánt, de megérte. Minden területen szép és esztétikus, ahol lehet eredményesen dolgozni, tanítani. A sportpálya kialakításában, majd több játszótér megépítésében segédkeztem. A Gyulai iskola szilárdburkolatú pályáját és a világítást is én szorgalmaztam. Mindkét iskolában működésem idején az úttörőcsapatok készler-kétszer kapták meg a Vörös Selyemzászló-t. Mint zenei általános iskola igazgatója, sok felejthetetlen énekkari találkozó, hangverseny szervezésében vettem részt. Munkásságom idején megszámlálhatatlan társadalmi feladatot kaptam, amit becsülettel el is végeztem.

1990-ben a Kiváló pedagógus kitüntető címet kaptam, melyet a művelődési minisztertől vettem át.

Raffael Jánosné sz. Jakab Aranka

Aranka!

- Kérem, beszéljessünk a családról és munkásságáról!

1969 óta lakom Abonyban. Két leánygyermekem neveltünk fel a férjemmel együtt. Márta óvónő Abonyban, míg Mónika Bp-en végezte a gyógypedagógiai főiskolát. Bp-en tanít, hátrányos helyzetű gyerekekkel foglalkozik. Hosszú évekig a

kereskedelemben dolgoztam, mint vállalkozó. 1976-ban a Mechanikai Művek dolgozója lettem. 1980-tól szakszervezeti bizalmi feladatokat láttam el a munkahelyemen. Nagyon sokat foglalkoztam ebben az időben a fiatalok nevelésével, sokat fáradoztam azon, hogy a cigány családok részére munkahelyet teremtsék. Több kisebbségi személyt iskoláztam be /átképzés/, hogy a munkájukat jobban és hatékonyabban el tudják látni. Sajnos, egy súlyos betegség más munkakörbe szelített. A nyolcvanas évek végén leszázalékolt rokkantnyugdíjas lettem.

- Jelenleg milyen beosztásban dolgozik az Önkormányzatnál?

- A város szociális irodájában tiszteletdíjasként dolgozom. A Kisebbségi Önkormányzat tanácsadója vagyok. Munkaidőm nagy részében a munkanélküli cigányságot próbálom összefogni. A tanuló gyermekek szüleivel is állandó kapcsolatban vagyok.

- Úgy tudom, hogy a kulturális és vallási oktatásban is tevékeny szerepet vállal.

- Igen. A napokban jöttünk haza Márta lányommal egy nemzetiségi táborból. Tíz napot töltöttünk a Mátrában. Másfél éve minden vasárnap imaórat tartok a cigány anyukáknak, mamáknak, gyerekeknek. Az imaórákat a volt Újszászi úti óvoda épületében tartjuk. Ezen a területen magam is képezem tudásomat. Részt veszek egy 3 éves missió tanfolyamon, ahol igen sok érdekességgel ismerkedem meg, amit a továbbiakban hasznosítani is tudok. Mindhárom általános iskolában tagja vagyok az iskolaszéknek. Ezt a szép kitüntetést, családomnak, az Önkormányzatnak, a munkatársaimnak, az iskolák igazgatóinak és nevelőinek köszönhetem.

Bácsi József

- Józsikám, beszélj valamit a pályafutásodról!

- 1962-ben lettem szakmunkás /közműves, műköves/. Cegléden az Építőipari KTSZ-nél helyezkedtem el a műköves szakmában. 1979-ben kirendeltségvezető lettem az abonyi részlegnél. Ezekben az években nagyon sok munkája volt a KTSZ-nek. Általában 150-160 emberrel dolgoztunk. Szinte minden ipari szakma érintve volt. /közműves, ács, műköves, lakatos, asztalos, festő/ stb. Nemcsak abonyi munkánk volt. Pest megye egész

területén dolgoztunk. 1987-ben kerültem az "Abonyi Nagyközségi Tanács"-hoz, mint műszaki csoportvezető. Különben nagyon sajnáltam, hogy egy jól működő cég, a "KTSZ" 1990-körül teljesen tönkrement. Ahogy a Tanácshoz kerültem, abban az időben kezdődött meg a háromemeletes lakóházak építése, mindkét általános iskola bővítése, utak, gázprogram. 1990-ben a GAMESZ megszűnt. Ettől az évtől kezdve a városi Önkormányzat Üzemeltetési irodájának vagyok a vezetője. Ez a munkakör teljes embert kíván. Köztisztaság, parkok, strand, utak, intézmények, szemétszállítás, hőeltakarítás, homokozás, utak javítása /sajnos erre nagyon kevés pénz jut/. Az elmúlt években, sajnos a pénztelenség miatt nagyon kevés építkezés volt a város területén. Laboratórium, dögkút, II. világháborús emlékmű, Országzászló. Általában csak javításra, tatarozásra jut egy kevés pénz. Az Üzemeltetési irodához tartoznak a munkanélküliek és a jövedelem pótlós emberek, 200-300 fő évente. Rengeteg gond van ezen a területen. Tisztelet a kivételnek - nehéz emberek. Nehezen értik meg, hogy néha dolgozni is kell, hogy pénzt kapjanak.

- A városüzemeltetésben hány személy dolgozik státuszban?

- 60 fő. Nagyon sok munka vár rájuk. Reméljük, a következő években javulás mutatkozik minden téren.

Az "Abonyiak - Abonyért" kitüntetett három személynek az "Abonyi Napló" nevében kívánok sok örömet és jó egészséget az elkövetkezendő években is.

Tóth Ernő
városi képviselő

Akikre büszkék vagyunk...

1997. június 26-án a Nemzetközi Szövetkezeti Napok keretében Bartus Pál, az ÁFÉOSZ elnöke Budapesten kitüntetésekkel adta át Plangár Józsefné Szövetkezeti Erdemérmét, Fabula Andrásné Szövetkezeti Erdemrendet kapott.

Megszokott dolog már, hogy a Dél-Pest Megyei ÁFÉSZ életéről hírt adunk az Abonyi Napló hasábjain. Annak, hogy ezt most még sokkal szívesebben tesszük, az az oka, hogy két abonyira hívták fel figyelmünket.

Nagyon szívesen vállaltam bemutatásukat, hiszen személyes élményeim is vannak velük kapcsolatban. Erettségi után az Abonyi ÁFÉSZ dolgozója voltam, így vissza tudok emékezni arra, hogy ők már hosszú-hosszú ideje, hűen a "céghez", kitartóan dolgoznak.

Plangár Józsefné, aki most Szövetkezeti Erdemérmét kapott, sok ember jó ismerőse. Szelíd, csendes, mosolygós lényre sok vásárlót nyert meg az évek során.

-Margitka! Meséljen a kezdetekről!

- 1965. október 23-ától vagyok folyamatosan az ÁFÉSZ tagja. Több boltban dolgoztam az évek során, 1976-tól 16 éven át a Szolnoki útiban voltam. Ide a 229-es számú ABC-be 1992-

ben kerültem vezetőként.

- Jelentett-e nehézséget a váltás?

- Igen, több szempontból is. Egyik, hogy a kisebb üzletekben megszokta az ember, hogy visszatérő vásárlók veszik körül. Ha valaki néhány napig nem jött, hiányoltam. Ismertem a vásárlási szokásaikat. Családiasabb a kisebb bolt, én szeretek "jelen lenni" a vevők között. A személyes kapcsolatnál látom a vevő reakcióit, látom, ha keres valamit, ha tanácstalan... stb. Az iskolában sajnos ezt nem tudják megtanítani. A fiatalok többsége nem meri megszólítani a vevőt, ebből adódóan nem is tud segíteni neki.

A másik dolog, hogy az egyszemélyes boltokban kevesebb az áru, mások az arányok, és más a vevők összetétele is. Itt szélesebb áruválasztékot kell felmutatni, másképp rendelni, amit bizony meg kellett tanulnom. Sokszor gondolok nosztalgiaival a régi kis boltokra, bár itt is nagyon szeretek dolgozni.

- Hány fő dolgozik az ABC-ben?

- 15, bár jelenleg csak 14-en vagyunk. Szeretett kolléganőnk, Lendvainé Gyöngyike nemrégiben elhunyt. Hiányát mindannyian érezzük, emlékéért szeretettel őrizzük. Ő volt a három helyettesem közül az egyik.

- Mekkora az üzlet forgalma?

- 10 millió forint fölötti, de a múlt hónapban a 12 milliót is meghaladta. 1992-ben, amikor ide helyeztek, a forgalom 3,5 millió Ft volt. Büszkén mondhatom, hogy a Dél-Pest Megyei ÁFÉSZ egyik legeredményesebb boltja vagyunk.

- A kapott díj azt mutatja, hogy az ÁFÉSZ vezetősége elismeri munkájukat. Megkapják az ehhez szükséges segítséget is részükről?

- Ugy hiszem, talán soha nem volt még ilyen szoros munkakapcsolat a vezetőség, a különböző bizottságok és a boltok vezetői között, mint jelenleg. Nem csak irányítanak, hanem személyesen is jelen vannak mindennapjainkban. Az anyagi lehetőségek persze itt is szűkösek, de az indokolt fejlesztésre mindig kiszorítjuk a rávalót.

Jelenleg éppen - talán már a héten - beüzemelünk egy látványkemencét, ami szolgáltatásaink számát növeli.

- Anyagiakban megfelelően tudják-e honorálni Önöknek ezt a munkát?

- Nem mondom, hogy rengeteget keresünk, de helyben dolgozhatunk, ami manapság nagyon szó. Jó a kollektívánk, szeretünk itt dolgozni.

- Sok abonyival együtt szívből remélem, hogy még sok évig ebben az üzletben fogunk találkozni!

Fabula Andrásné Szövetkezeti Erdemrenddel tüntették ki. Róla nem olyan régen jelent meg a sporttal kapcsolatban egy méltató cikk. Mivel jól ismert a temperamentuma, munkabírása pedig kimeríthetetlen, nem csodálkozhatunk, hogy "csupán" a sport nem kötötte le minden energiáját.

Ennek megfelelően több évtizede vállal szövetkezeti tisztségeket.

- Margitka néni, hogyan is kezdődött?

- 1951-ben Retkes István kért fel az igazgatótanács tagjára. Természetesen, mivel mindig érdekelt, mi zajlik körülöttem, igent mondtam. Később a Nőbizottság elnöke lettem. Mivel tagja voltam a Fogyasztási Szövetkezetek Országos Tanácsának, három cikluson át elláttam a SZÖVOSZ felügyelő bizottsági tagságát is. Jelenleg a Dél-Pest Megyei ÁFÉSZ-nél vagyok igazgatósági tag.

- Mit takar ez a tisztség?

- Ez elég sokrétű dolog, ha az ember becsülettel akarja csinálni. Kéthavonta van igazgatósági ülésünk, ahol a szövetkezet egészének gazdálkodásáról, személyi problémákról, a fejlesztésekről és még sok más a működés szempontjából nagyon fontos kérdésben tájékozódunk,

döntünk. Gond az van bőven, hiszen kilenc település tartozik a Dél-Pest Megyei ÁFÉSZ irányítása alá. Ahhoz azonban, hogy az ember megfélemlen tudjon állást foglalni, érdemben hozzá tudjon szólni egyes problémák megoldásához, állandóan jelen kell lenni a "területen", ma-

gyarán ismerni kell a dolgozók, és főleg a tagok bajait.

Én már évek óta nyugdíjas vagyok, és nem sajnálom az időt, nyugodtan fordulhat hozzám bárki, ha gondja van.

Az ÁFÉSZ vezetősége is segít bennünket abban, hogy még jobban tájékozódjunk szakmai téren is. Egyre gyakrabban vannak kihelyezett igazgatósági ülések, ahol az adott terület munkáját még jobban át tudjuk tekinteni. Tapasztalatcserével összekötött külföldi kirándulásokat is szerveznek, ami nagyon jó betekintést ad más vidékek és országok ilyen jellegű munkájába.

- Mi az, amit fontosnak tart kiemelni?

- Nagyon fontosnak érzem az ÁFÉSZ-en belüli és a tagság közötti információs rendszer hatékony működését. Ennek érdekében áttekintettük a lehetőségeket. Negyedévente kiadunk egy szövetkezeti híradót, mely lehetővé teszi, hogy a vezetőség tájékoztassa a tagságot a fontosabb döntésekről. Ezenkívül persze igénybe vesszük még a helyi sajtó adta lehetőségeket is.

- Mi az Abonyi Napló nevében reményünkét fejezzük ki, hogy még sok ilyen aktív vezetője és dolgozója lesz az ÁFÉSZ-nek.

A kapott kitüntetésekhez gratulálunk, és további munkájukhoz nagyon jó egészséget és kitartást kívánunk!

Korbély Csabáné

Jegyzet

Bizonyára valamennyien ismerik azt a népszerű gyermekjátékot - amely annál jobb, minél többen játsszák -, hogy mindenki sűg valamit a melléte ülő fülebe, és amit az illető hall, azt suttogja tovább. A játék lényege, hogy amikor a végére ér a sor, megkérdezik a legelső játékosától, hogy mit sűgött az elején, valamint megkérdezik az utolsótól, hogy neki mit sűgtak. Az esetek döntő többségében a két suttogás még köszönő viszonyban sincs egymással. Ennek az oka, hogy mindenki azt mondja tovább, amit a suttogásból megértett. Következésképpen nem is csoda, ha az első suttogás a végére teljesen átalakul.

A baj akkor kezdődik, ha ezt a játékot felnőtt emberek kezdik játszani. Ennek az össznépi játéknak a neve pedig: pletyka. Különböző jelzőkkel használják, nekem a "piaci pletyka" elnevezés tetszik a legjobban.

Véleményem szerint a piacunkon ez a legkelendőbb arucikk. Erre szinte mindenki vevő, tisztelet a kivételnek. A "piaci pletyka" fő értékét az adja, hogy a hírforrás mindig "biztos" és természetesen "hiteles". Azért "biztos" és "hiteles" a forrás, mert a suttogásba bekapcsolódnak olyanok is, akiket a közvélemény bizonyos része hitelesnek tekint foglalkozása vagy származása alapján.

A "piaci pletyka" annál értékesebb, annál hitelesebb, minél szafiosabb, minél képtelenebb témát dolgoz fel. További értéknövelő tényező az, hogy akiről a pletyka szól, minél közismertebb ember legyen.

Ha mindez együtt áll, el lehet kezdeni a suttogást... Te hallottad? X,Y-t megverték... Ellopta... Megcsalta a feleséget... A férjét... Kivel? Mikor? Hol? Ez itt építkezik. Már megvette fél Magyarországot. Stb. stb. És ez megy heteken, hónapokon keresztül.

A pletykák terjesztőinek eszébe sem jut, hogy suttogásukkal lavinát indíthatnak el, amely tönkretehet embereket, emberi kapcsolatokat, házasságokat. Nem számít. A lényeg, hogy Ők - a suttogók - jól szórakoznak, jól nevetnek az érintettek háta mögött (hiszen legszebb öröm a káröröm), és elégedetten dörgölik a kezüket "...na, végre jól megkaptad..." vagy "...tudtam én, hogy van valami vaj a füle mögött...". Az, hogy a pletykanak van-e alapja, vagy úgy ahogy van, hazugság, koholmány, senkit nem érdekel. Ha kiderül az igazság, elromlik az ő kis játékuk. Nem ártana, ha a kedves suttogó néha tükörbe nézne és elgondolkodna azon - mielőtt másokról bármit is suttog -, hogy otthon vajon minden rendben van-e.

A "piaci pletyka" további jellemzője, hogy arctalan. Senki sem tudja, vagy nem akarja tudni, hogy ki volt az első sűgő, mindenki csak azt hallotta, hogy... Jó volna egyszer szembenézni egy ilyen suttogóval, hogy az érintettnek vajon a szemébe meri-e mondani ugyanazt, amit másoknak az áldozat háta mögött. Természetesen ez olyan komoly elvárás, amelyet egy névtelen suttogó nem tud teljesíteni, nem tud neki megfelelni, mert ez nem fér össze a természetével!

A forrás felderítése nehéz feladat, de mindig akad azért egy-két bátor tanú, aki vállalja, hogy akár bíróság előtt is tanúsítja azt, hogy kitől és mit hallott. Ilyenkor van baj, mert a suttogó máris egy jó kis becsületsértési vagy rágalmozási per kellős közepében találhatja magát. (En elgondolkodnék rajta, hogy vajon megéri-e?)

Az anyagi kártérítés mellett azonban van a pletykálkodásnak egy másik lehetséges következménye is, nevezetesen az, hogy a suttogó - de bárki más is - könnyen válhat egy "piaci pletyka" főszereplőjévé, esetleg áldozatává.

Ne feledjék, bárkiről bármit ki lehet találni, és az igazságra már senki nem lesz kíváncsi!

Gajdos István
polgármester

Megújult az abonyi állomás

Azt hiszem, nagyon sok abonyi és városunkba érkező ember óhaja fog teljesülni szeptember 1-jén, amikor átadják az új, megemelt peront. Az ünnepségről Gajdos István polgármester urat kérdeztük.

- A MÁV RT Budapesti Területi Igazgatósága a Pest-Szolnok vasútvonal szeptember 1-jei 150 éves évfordulójának megünneplésére készül, melyre szeretettel meghívom Abony város lakosságát is. Szeretném tájékoztatni Önöket az ünnepség várható programjáról.

11.40 A nosztalgiajvonat érkezése.

11.42 Köszöntő

11.47 A rendezvény védnökének köszöntője

11.52 A 150. évforduló emlékére táblaavatás

11.57 A MÁV képviselőjével közös platánfa ültetés

12.00 Nagy András plébános és Fábian Zoltán ref. lelkipásztor megszenteli az emlékfát és az állomást

12.07 Az Abonyi Fúvószenekar és majoretta csoport műsora

12.15 A nosztalgiajvonat tovább indulása

Kérem Önöket, hogy ünnepeljék együtt a MÁV és Abony Város Képviseivel ezt a jeles napot.

Rózsák, lóvis nélkül.

!Gmb 423...!

Szép, kora délelőtti idő volt ezen a június 8-i vasárnapon. Az országút ezen a napon mentes volt a hűvögi autófolyamtól, és a piac környéke is kevesebb embert vonzott, mint általában. Tudniillik ezen a részen történt az, aminek szentanyja voltam, és az egész pillanatok alatt játszódott le. Ha röviden mondom el a történetet, így festene: autó megáll, vezető le, rózsák kasszával, kés zsebbe, vezető be, autó el, majd 1-2 méterrel továbbgördülve...

Ha bővebben mondom el a történetet, továbbgondolva, imigyen: jóllehetően középkori, szerényes úriember (?) netán hősszerűes, metáfizid új Suzukiját vezette a 4-es főútvonalon, amikor az abonyi országúti főszomszédságában lévő rózsák mellett kasszával és az "előtérrel", és megállásra kényszerítette autóját. Engedve a csabításnak - és a gondolat, ami addig "kínosja", most veit erőt rajta - emberünk cselekvésére szánta el magát. Autójából sietősen kilépetve zsebkést veit elő, és habozás nélkül, határozott léptekkel közelített az ott lévő virágzó rózsákhoz. A tetőt tett követte, és a következő pillanatban máris egy szál piros rózsával kevesebb köszöntette az abonyiakat és az autózókat ezen a részen! A történet itt be is fejeződött volna, amint szíve választottjának választott virágával, úriemberünk angelosan távozik! Isteneim, a szerelem nem ismer lehetetlen, aposztrofálnánk a látottakat... és?

Ez, még úgy látszott, nem volt elég! Egy-két méterrel az ott lévő egyalogádkelőhely előtt újból megállva, ismer nyílt az ajtaja...

Közben emberünk eljátszott a gondolattal - ugyan már, csak egy szál! netán többet?! Szerelemére erre már nem került sor, mert megszökhett benne valami, és a félig kinyitott ajtót behűtve, csodálatosan távozott. A látottakhoz kíváncsok még néhány gondolat: mi lenne, ha minden ilyen autós RÓMEO elvinné a maga egy-egy szál rózsáját kedvesének, szíve választottjának vagy más alkalommal, hasonló helyzetekben ilyen megoldásokhoz folyamodnánk? Ugyan kevés jutunk ezáltal, környezetünk és élőhelyünk megérdemli-e tőlünk ezt a nagyvonalú viselkedést, nemtörődömséget, ami már kezd ijesztő méreteket ölteni. Mert elképzelni is szomorú és szalmas lenne, hogy az élet már-már rövid és egyre inkább szürke "betonországúján" ilyen lepusztult, lepusztított tájakon kellene autót vezetni. Netán ELNI?

Nem beszélve a megcsontított rózsatövekről, amelyek virágoktól megfosztva csak az égnek meredő, lóvises szármakkal üdvözölhetik majd az erre jövőket. És ahogy elnézem, hogy mi maradna ezekből a szép növényekből? A lóvises szármakon kívül semmi! - pedig mostanában lóviskekből a mindennapi életünkben is nagyon kívüli a hétköznapi emberének!! Pedig egy-egy rózsaszál szebben beszélhetne, HA...

Győre Tibor

Új "TUZEP" telep épült Abonyban a vasút mentén

Régi téma volt már, hogy a város szívében lévő "Kerekes"-féle tüzeptelep új helyre költözik. A Lipák testvérek ennek tudatában voltak, s fel is készültek rá. Ez 1997. június 1-jével be is következett. A vasút mentén a régi Jékey-Ajtay kastély helyén olyan tüzeptelep hoztak létre, ami városi szinten is minden igényt kielégít.

Látogatásom vásárlással is egybekötöttem, mivel többféle építőanyagra volt szükségem.

Az iroda, társalgó, az öltöző, a mellékhelyiségek önmagukért beszélnek. Az itt dolgozók részére is külön ebédlő, melegedő, fürdőszoba áll rendelkezésre.

Ezen a telepen kulturált körülmények között nézelődhet a vásárló. Nem kell télen-nyáron a sáriszabban járkalni.

Az 1600 négyzetméteres telep 75 %-a szilárd burkolattal van ellátva. Van bőven raktárhelyiség. Itt tárolják azokat az anyagokat, amelyeket az időjárás elől meg kell védeni. Végigjártuk a raktárakat, minden úgy van elhelyezve, hogy könnyen hozzáférhet a vevő.

A telepen mindig található kisebb-nagyobb gépkocsikkal rendelkező egyéni

vállalkozók, /velük együtt rakodók is/, akik a tisztelt vásárlók rendelkezésére állnak. Ezek az emberek anyagkiszállításal foglalkoznak.

- Hányan dolgoznak a telepen?

- Hatan dolgozunk a telepen. Lipák László és neje, Lipák András' és három gépkocsivezető.

- Milyen kapcsolatuk van az abonyi téglagyárral?

- Az abonyi téglagyárral szoros kapcsolatban állunk. Az ott előállított termékek nálunk is megvásárolhatók nagy tételben is.

A Lipák testvéreknel az árak is elfogadhatók. Az átlagosnál olcsóbban vásárolhat náluk a vevő. Elmondták, hogy nem az a céljuk, hogy hirtelen meggazdagodjanak, hanem városunk lakosságának becsületes kiszolgálása. Ezt magam is tapasztalom évek óta, mint visszatérő vásárló.

A most következő felsorolással csupán városunk lakosságát szeretném tájékoztatni, hogy milyen árukészletből tud választani és vásárolni.

Kapható legalább 10-15féle téglá, burkolólapok, fenyőáru, gerendák,

nyílászárók /ajtó, ablak/, lécek, tűzifa, szén, cement, mész, sóder, homok, fűredivomok, köpor, betonlapok, betonoszlopok, különböző vashuzalok, szögfélek, nád, szigetelőanyagok, fedéllemez, hullámpala, műanyag hullámlemez, csatornafélék, bitumen, perlit, üveggyapot, stb.

A telep becsületesen körül van kerítve, s éjszaka hamis kutyák vigyáznak az értékes árukészletre.

- Úgy tudom, hogy a közügyektől sem zárkozik el a Lipák és Lipák BT.

Különböző, főleg iskolai, sport- és jótékonyági rendezvényeken a felsorolt szponzorok között mindig ott található a nevük.

- Igen, ahol tudunk, segítünk, mert tudjuk, hogy az iskolák s a különböző sportszakosztályok milyen nehéz helyzetben vannak.

- Bizom benne, hogy ez a követendő, példaértékű szokásokat nem változik meg. Nagyon örülök, hogy megismerhettem ezt a szép környezetben épült létesítményt.

Köszönöm a tájékoztatást!

Tóth Ernő

Tallózás

Egy kemény tél csődhullámot okozhat az önkormányzatoknál

"Az önkormányzatok 1990 óta soha nem kapták meg a költségvetésről teljes egészében a parlament által törvényekben előírt kötelező feladatok teljesítéséhez szükséges költségvetési támogatást - ismerte el a Népszabadságnak nyilatkozó Kara Pál, a Belügyminisztérium önkormányzati kérdésekben illetékes helyettes államtitkára.

Az önkormányzati törvény értelmében a parlament csak törvényben adhat kötelező feladatokat a helyi önkormányzatoknak, és a törvényhozásnak biztosítani kell a teljesítéshez szükséges forrásokat is. Evente tucatnyi új kötelező feladatot ruháznak a helyhatóságokra, ami azok végrehajtásának fedezetéről nem rendelkeznek.

"Az oktatási normatívák öt évig változatlanok voltak, miközben az iskolák fenntartásának költségei megduplázódtak. A hasonló esetek megelőzése érdekében a BM már a költségvetési törvény előkészítésének időszakában a korábbi évekhez képest keményebben tárgyal a pénzügyi kormányzat képviselőivel. Ha nem sikerül a települések valós igényét kielégíteni, bekövetkezhet az, amivel az elmúlt években sokat riogattak a közvéleményt támogatás nélkül: a költségvetés kiállításánál helyzeibe az önkormányzatok.

"Egy az átlagosnál keményebb tél több tucat, ma még jól működő települést is lehetetlen pénzügyi helyzetbe hozna. A települések egy része az elmúlt években felétte minden tartalmát azzal, hogy folyamatosan kiptolta a kötelező feladatokhoz rendelt állami támogatás és a tényleges költségek közti különbséget, amit a jövőben mindenképpen csökkenteni kell.

Vannak még csodák...

Augusztus 3-án /vasárnap/ az abonyiak egy csoportja egy műsoron vett részt a Jákó Vera Nótaszínházban. A Csörsz utca parkolójába érve Gyenes Mihály, aki az abonyi autóbustt vezette, észrevette, hogy a busz mellett lévő autóban a gazdája benne felejtette a kulcsokat. Ő a helyzetet átlátta, bezárta az autót és annak kulcsait magához vette, majd a műsor szünetében a felhívás után a jogos tulajdonosának átadta. Becsületességét a közönség részéről nagy taps jutalmazta. Részünkről mi is megköszönjük neki, hogy ezzel a cselekedetével öregbítette a baráti kör jó hírnevét.

Évforduló

Augusztus 5-én múlt 50 esztendeje, hogy meghalt Somogyi Imre, a "Kertmagyarország" apostola, a népi Magyarország gondolatának mindenese.

A Kerepesi temetőben megtartott emlékezésen Abony küldöttsége is jelen volt az egykori Györfly-kollégistákkal együtt.

Küldöttségünk az emlékezést követően megtekintette a Nemzeti Panteon nevezetes emlékhelyeit Veres Péter író kedves leányának, Margitkának és férjének, Dudás Gáspárnak vezetésével, akik ugyancsak résztvevői voltak emlékezésünknek.

Az emlékbeszédet következő számunkban közöljük.

Falumuzeum

Augusztus 5-én koszorúzáson vettek részt Budapesten a Kerepesi temetőben Somogyi Imre sírjánál a Múzeum Baráti Kör, a Somogyi Imre Kertbarát Kör és a Petőfi Művelődési Ház Baráti Körének tagjai. Köszönjük Györe Pálnak, hogy megszervezte ezt a megemlékezést.

Petőfi Sándor Művelődési Ház Baráti Kör

Abony, Város Önkormányzat
Polgármesteri Hivatal
2740. Abony, Kossuth tér 1.

3165/1997.

Tárgy: Tájékoztatás.

Zsákai Béla
Abony, Kirizsi Pál út 2.
2740

Tisztelt Zsákai úr!

Hivatalomhoz eljuttatott, észrevételeket tartalmazó levelét köszönettel vettük, az abban feltejt kérdéseire, valamint a hivatalomban előadottakra az alábbiakat válaszolom:

Abony Város Önkormányzata a lakosságának jobb egészségügyi ellátása érdekében szakorvosi rendelőintézetet kíván létrehozni. A rendelőintézet magába foglalja a reumatológiai /főállású orvossal/, fül-orr-gégészeti, nőgyógyászati, urológiai, hasi ultrahang, sebészeti, belgyógyászati szakrendelést.

A rendelőintézet létrehozása megoldást jelent a lakosság eddigi problémáira, nem kell vizsgálatokra, kezelésekre beutazniuk a szomszédos városba.

A vasútállomás peronjának megépítése tárgyában Abony Város Képviselő-Testülete a MÁV igazgatóságával tárgyalásokat folytatott. Az anyagi erőforrások biztosítását követően a közeljövőben megépítik a peront.

Kérem szíves türelmét Önnek és az abonyi lakosoknak a fentiek megvalósításáig.

Önnek jó egészséget kívánva:

Tisztelettel:

Ecseki Ildikó
aljegyző

Abony, 1997. július 17.

Nyelvében él a Nemzet!

"a haza, a nemzet és a nyelv három egymástól válhatatlan dolog, s aki ez utolsóért nem buzog, a két elsőért áldozatokra kész lenni nehezen fog."

/Kolcsey/

Európa tőlünk északabbra fekvő államaiban az évszázad legnagyobb esőzése, - Cseh -, Német- és Lengyelország területén - rendkívüli méretű árvizeket, elemi csapást okozott.

Az ott élő népek minden erőt összefogva szálltak szembe a rájuk zúduló veszéllyel, hogy életüket, vagyonukat mentse, biztonságba helyezze. Sajnos több esetben minden erőfeszítés ellenére is előfordultak gátszakadások, és nagy területek kerültek víz alá, sőt több falut, várost is elöntött az árvíz. A veszélyeztetett területekről részben már a védekezés során, valamint az elöntött területekről kitelepítették a lakosságot, az élő állatokat biztonságos helyre szállították. A hőmpölygő áradat elől az értékesebb vagyontárgyakat biztonságba helyezték. Így is több mint száz emberáldozatot, jelenleg még felmérhetetlen vagyoni kárt okozott az elemi /természeti/ csapás.

Együttérzünk a szenvedő népekkel nagy szerencsétlenségükben, osztozunk fájdalmas sorsukban. Államunk és a magyar társadalom is anyagi segítséggel siet a bajbajutottak szenvedéseinek enyhítésére.

A magyar hírközlő szervek ezt a természeti csapást miért katasztrófának, a kiűrés, kitelepítés miatt evakuálásnak, a felkészületlenül ért lakosság kései időben való tájékoztatását informálásnak, a hatóságok e nehéz helyzetben való együttműködését kommunikálásnak írták és mondták. Gondolom, csak szokásból.

Abony, 1997. július 29.

Túróczi József

Tisztelt Szerkesztőség!

Hatalmas nagy sportsikert könyvelhet el Abony város postagalambsportja. A levegő versenyparipái /Postagalambsport/ az 1997. nyári versenyek alkalmából a Szolnok és Környéke versenykerület Kelet 1. csoportjában a következő helyezéseket érték el:

1. helyezett: Farkas testvérek, Újszász
2. helyezett: Bajtek Tibor, Abony
3. helyezett: Molnár Károly, Cegléd

A kedvezőtlen időjárási viszonyok mellett ez egy hatalmas fegyvertény. Városunk versenyzője minimális pontszámmal maradt le az első helyről. Háromszoros hurrá Tibornak! Csak így tovább!

Gondolom a Város sportszerető barátai is csak gratulálhatnak neki, talán még Gajdos István polgármester úr is, írhatna egy elismerő levelet Tibornak.

Maradok tisztelettel:

Solaris

Rá már csak emlékezni tudunk..

Emlékezték-e még RÁ? - Így hívták: Szekeres János /Kolbász/. Ő versenyző volt /cross-os/, vagon motoros gyerek. Akkor jöttek be az országba a Hondák, Suzukik és a többiek. Ez lett a vesztje Szekeres Jánosnak. Nem hit ellenállni a sebességnek, a Szolnok úton karambolozott és szörnyethalt!

Vajon Ti nem féltetek? Az ősrégi sebesség nem okoz féltelmet bennetek? Még nem késő.

Ne lévesszétetek össze a közlekedési utakat a versenypályával! Nem tudom, ki az a két motoros, akik a Szelei úton szokták motorozni, de részükre a Hungaroringet ajánlom.

A piros motorral közlekedő fiatal motorozása augusztus 6-án 17-18 óra között láttam - készítettem arra, hogy e sorokat megírjam.

Rolko Gyula
a crossosok volt vezetője

Öregcserkészeinkről...!

1925 májusában alakult meg az első cserkészcsoport Abonyban. Az évtizedek során az akkori és a későbbi cserkészek felnőttek, megöregedtek. Természetesen számosan végleg el is távoztak sorainkból, de akik még ma élünk, alkotjuk a mai öregcserkészek csapatát.

Ezen öregcserkészeinkről szeretnék átadni egy csokorra való cserkészeinknek, a cserkészet iránt érdeklődő kedves olvasónak, mivel fölünk csak öregekről szóló írást az abonyi újságok lapjain eddig nem olvashattak.

Az évek, évtizedek alatti a mai értelemben vett öregcserkészeinkről - 40-50 évesen felüliekéről - nem volt szó. Így történetünk tulajdonképpen 1993-ban kezdődik, s ettől kezdve az események szorosan kapcsolódnak a 916 számú Szent Imre cserkészcsoporthoz.

1993 február 28-án találkoztunk először az akkor ismert 10 fő közül ötten és az akkori két cserkészcsoport lelkesparancsnokával, és ekkor határoztunk úgy, hogy e megkezdett munkát a későbbiekben is folytatni kell.

Ezután már ott voltunk a májusi városavatási ünnepségen, ott voltunk Rolkó Gyula alapító és első parancsnokunk emléktábla-avatásán a Gyulai Gaál Miklós iskolában.

A pünkösdi ökonomikus istentiszteleten az abonyi református templomban, ahol 12 abonyi öregcserkész újította meg fogadalmát.

Ez évben részt vettünk az 1933. évi gödöllői IV. Világ Jamboree emléktáborának 1993. augusztus 1-jei megnyitói ünnepségen.

Ugyanazok az év szeptember 24-én emlékeztünk cserkészeinkkel együtt - sok évized után először - Rolkó Gyulára parancsnokunk halálának 53. évfordulóján a református temetőben.

1994 május 6-án a 916-osok otthonában tartott cserkésztalálkozón vettünk részt, ahol a csapat tagjai látták vendégül az öregeket, majd egy évvel később - 1995 márciusában - ezt ugyanott viszonyozták az öregcserkészek.

1995 május 25-én volt az első abonyi cserkészcsoport megalakulásának 70 éves évfordulója. Erre a napra június 17-én emlékeztünk - cserkészek és öregcserkészek közösen - egész napos ünnepi műsorral. Ezen ünnepi alkalmon ott voltak a csapat tagjai, 15 - helyi és vidéki - öregcserkész személyesen, heten jelezték távolmaradásukat és írták meg jókívánásaikat, és csak négy fővel nem érkezett jelzés.

1996 március utolsó napjaiban volt öregcserkész találkozóink. E nap egyik jelentős eseménye többek között az volt, hogy cserkészeink, öregcserkészeink közösen emlékeztünk Rolkó Gyula emléktáblájánál.

A honfoglalás 1100 éves évfordulójának 1996. augusztusi - szeptemberi ünnepi rendezvénysorozatán is ott voltak cserkészeink, öregcserkészeink.

E csokorba tartozik még:

- az évenként ismétlődő nemzeti ünnepeinken való részvételünk,

- a temetőinkben lévő emléksírhelyek felkeresése,

- az 1993. év tavaszán ismert 10 fő öregcserkész helyett ma 1997 évben már 30 fővel tartunk kapcsolatot,

- ez év őszére is tervezünk összejövetelt stb.

Befejezésül visszatérek bevezető gondolataim egyikéhez, miszerint ti, mai cserkészek szintén felnőttek és megöregedtek. Idővel veletek együtt kell ezt a négy évvel ezelőtt elkezdett abonyi öregcserkész mozgalmat tovább vinni.

Ehhez kívánok mindannyiötöknek jó munkát!

Abony, 1997. július hó

Ócsai János öregcserkész

Tíz éve történt

A szép emlékek maradandók. Tíz éve már, hogy nagytiszteletű Fábian Zoltán az abonyi református egyház lekipásztora. Július 17-én délután gyülekezeti találkozó keretében videófelvételt eleveztünk fel a tíz évvel ezelőtti események. E sorok írója is kíváncsi voltam lekipásztorunk beiktatására. A tíz évvel ezelőtti ünnepségen nem vehettem részt, mert abban az időben még /1987/ pedagógusnak nem volt tanácsos ilyen rendezvényen megjelenni.

Videóról visszanezve maradandó szép emlékek tárultak eléem. Jó volt látni, hogy a református templom megtelt az érdeklődőkkel.

A beiktató ünnepséget Fehér János, az abonyi református egyház gondnoka nyitotta meg. Ezt követően Györe Pál múzeumvezető nagyon szép beszédben méltatta az abonyi református egyház múltját és történetét. A beiktatást vezette és beszédet mondott nagytiszteletű Juhász Sándor, a Dél-Pesti Református Egyházmege esperese. Megjelenésével megtisztelte az ünnepséget Dr. Nagy Tibor, a Duna-melléki református egyházkerület főjegyzője, mint püspökhelyettes. Itt voltak a környező városok, falvak lekipásztorai is, akik igével, áldáskívánással köszöntötték az abonyi református egyház lekipásztorát, Fábian Zoltánt. Megható volt a nagykörösi református egyház lekipásztorának, Tóth Jánosnak a megemlékezése, aki pontosan ötven éve mint segédlekipászta szolgálta az abonyi református gyülekezetet.

Fábian Zoltán tizenkét éven át a vezsenyi ref. egyház főlekipásztora volt. A beiktatás napjától a fő székhely Abony lett. Az elmúlt tíz év folyamán nem adta fel a vezsenyi egyházat, a vezsenyi gyülekezet kérésére ott is elvégzi a lekipásztori teendőket. Vezseny község gyülekezete a mai napig is ragaszkodik hozzá. A beiktatásra sok hívő eljött az ő tiszteletére. Nekem nagyon szomorú volt, hogy azok közül, akiket a videofelvételen láttam, sokan már nem élnek. Az ünnepség végén állófogadás, gyönyörűen megterített asztaloknál üzonnáztak és beszélgettek a vendégek és a gyülekezet tagjai. A tíz éves jubileumi ünnepség alkalmából gyönyörű virágkosarat és szép ajándékokat kapott a nagytiszteletű úr és kedves neje a ref. gyülekezet tagjaitól.

Örülök, hogy videóról láthattam ezt a kedves 10 évvel ezelőtti ünnepséget a mostanin pedig jelen lehettem.

Tóth Ernő

Cserkésztábor "97"

Az Abonyi Napló 7. számának 6. oldalát olvasva - táborozás - már értesülhetett a kedves olvasó cserkészeink táborba készülésétől. Íme a táborról néhány szó:

A 916. sz. Szent Imre cserkészcsoport egész évi munkája elismeréséül július 1-14 között a Mátrában Parádsaváron igen jó táborozási feltételek mellett táborozott 22 fővel.

A táborot Szarvák Mónika cserkészcsoport vezetője irányította. Hazaérkezésük után - július 15-én - kedves táborúzi estén számoltak be mesével, csatakiáltásokkal, dalokkal stb. tábori életükről, emlékeikről.

Köszönet a csapat vezetőinek, a cserkészcsoportnak a táborúzi vendéglátásért.

Köszönet a Városi Önkormányzatnak a táborozás elősegítéséhez nyújtott támogatásért. Cserkészeinknek további eredményes munkát és a következő években is sikeres táborozást kívánunk!

Jó munkát!

Csapat vezetősége

Volt egyszer egy "polgári"

VII. befejező rész

Attérés az általános iskolai oktatásra

Az 1945 januárjában kezdődő tanévben az iskola még polgári iskolaként működik. A tantestület tagjai ekkor Gerl Árpád igazgató, Berencsi Vilma igazgatóhelyettes, Veszlényi Ágoston, Szűcs Valéria, dr. Csurgai Márta, Varga Margit, Vereczkey Klára, Katona Kálmán és dr. Halmi Miklós.

Az Ideiglenes Nemzeti Kormány rendelete értelmében az 1945/46-os iskolai évben az általános iskola 1. és 5. osztálya, a további években pedig a többi osztályok is fokozatosan megnyílnak. E tanévben a polgári iskola 239 rendes és 18 magántanulója mellett az általános iskola 5. fiú osztályába 44 rendes és 6 magán, a leány osztályba 44 rendes és 2 magántanuló iratkozik be. Az 1946/47-es tanévben már csak a polgári iskola III. és IV. osztálya működik. A polgári iskolai osztályokban összesen 169, az általános iskolában 5. és 6. osztályban már 208 tanuló tanul.

A polgári iskolai osztályokat a megkülönböztetés végett továbbra is római számmal jelölik.

Az alsó tagozat az 1947/48-as tanévben nyílik meg. Ezekbe az osztályokba a fiúk és lányok már együtt járnak. Az első évben az 1. osztályban 18 fő, a 2.-ban 11 fő, a 3.-ban 13 fő, a 4.-ben 11 fő kap bizonyítványt. Huszonhatan maradnak ki év közben az iskolából. Mint Gerl Árpád igazgató feljegyzéseiből kitűnik: "18 tanuló nem látogatja az iskolát ruhátlanság és cipőhiány miatt."

Az eredmény elérésében mint gátló tényező jelentkezik a tanfelszerelés majdnem teljes hiánya, a szemléltető gyűjtemények megsemmisülése, valamint a tanszemélyzet állandó változása.

A nevelő-oktató munkában szigorúan figyelembe veszik az új, demokratikus követelményeket és a Tanterv és utasítás előírásait.

Az utolsó tanév fő eseményei a polgári iskolában:

1947. szeptember 15. tanévnyitó ünnepély

1947. október 6. az aradi vértanúk emlékünnepje, Gyulai Gaál Miklós 1848-as honvédtábornok, Forró Elek ezredes, Petőfi Istvánné és Kossuth Lujza sírjának megkoszorúzása.

1947. november 9. a Kecskeméti Városi Dalkör hangversenye, megemlékezés az "orosz forradalom" 30. éves évfordulójáról.

1947. december 21. karácsonyi ünnepély - segélyezés

1948. február 1. a köztársaság kikiáltásának évfordulója

1948. február 12. farsangi műsoros est az árvízkarosultak javára

1948. március 8. az államfő névnapja

1948. március 15. az 1848-as forradalom 100 éves évfordulója

1948. április 5. a felszabadulás évfordulója

1948. április 12. műsoros előadás az MNDSZ-szel közösen a gyermekotthon javára

1948. május 1. a munka ünnepe

1948. május 9. anyák napja

1948. június 13. testnevelési ünnepély

1948. június 15. záróünnepély

A legkiemelkedőbb esemény az 1848-as centenáriumi megünneplése. A közös igazgatás alatt álló általános és polgári iskola tanulói megalakítják a közös 48-as ifjúsági bizottságot. Ezenkívül minden nagyszabású rendezvényen részt vesznek a járás, a község, a Nemzeti Bizottság, a demokratikus pártok helyi szervezetei, az MNDSZ, az egyházak, a szakszervezetek és a többi iskola képviselői is.

Az ifjúsági egyesületek, hasonlóan az előző évekhez, az utolsó polgári iskolai tanévben is buzgón tevékenykednek. Céljuk: "hogy minden vonatkozásban demokratikus ifjúság nevelkedhessék."

A tanév utolsó tanítási napja június 10-e, az összefoglalásokat 11. és 15. között tartják.

1948. június 15. Az általános iskola teljessé válásával 47 évi működés után megszűnik a polgári oktatás Abonyban. Ortutay Gyula szavaival: A magyar demokrácia jellemző vonásának azt tekintjük, hogy az államvezetés, a teljes hatalmi apparátus a dolgozó osztályok kezébe kerüljön, a parasztokéba, munkásokéba és az e két osztállyal együttműködni akaró, s majdan kinövő értelmiségébe. Ennek az alapgondolatnak kell jelentkeznie köznevelésünkben is, ennek kell adnia nevelési rendszerünk alapértékét."

A ma majd ötven éves általános iskolai oktatás is a válság éveit éli át. Ortutay Gyula szép szavai is mind ábrándok maradtak, hiszen az oktatás az, ahonnan ha spórolni kell, mindig el lehet venni, s közel sem a dolgozók, hanem a hatalmon lévő pártok s "főideológusok" igényeit szolgáltatott kielégíteni. Ez az a terület, melyhez a foci mellett mindenki "hivatalból" ért. Nem eléggé végiggondolt oktatási reformok követik egymást, lehetetlenné téve, hogy az iskola "békebeli" légkörben végezhesse oktató-nevelő tevékenységét. Ezért is irigyelhető a polgári iskola működésének majd fél évszázada.

Győre Csaba

Motto: Az igaz barátság a
hajban mutatkozik meg.

Kell egy jó barát!

Bálint Zsuzsika, aki ezt a témát nagyszerűen felvetette, majdnem szomszédom. Az érzelmi és értelem hullámhosszunk is azonosnak mondható. A világhírű fejnőtteknek is tanulságos mesével: A kis herceggel félreérthetetlenül és nagyszerűen példálózok Cikkeimben a kertbarátokról és az öreg fiúk asztalitenisz baráti társaságáról öt csak megerősíteni tudom, sőt akarom.

Hány órára ölföztessem díszbe a szívemet? - ezt a kérdést én is feltehetném annak ellenére, hogy rendszeresen találkozom a fentebb említett barátaimmal. Ez az élethez olyannyira hozzászokott, mint a megfelelő hőmérséklet, a jó levegő, a víz, az élelem és a napfény. Egyik sem hiányozhat. Ha valamelyik nem megfelelő - már baj van.

Sokat gondolkodom én is az élet nagy dolgain, és arra a végkövetkeztetésre jutottam: büntetés lenne magas kort megérni. Véleményemet azzal támasztom alá, rossz lenne sok jóbarátot, közeli hozzátartozót, kedves munkatársat és jó szomszédot elcsirnitni. A kisgyermek, de még az állat kölyke sem boldog társ nélkül. Kell, akivel együtt lehet lenni: játszani, összebújni, esetleg összeveszni, majd kibékülni.

En mindig is a gyengébbeket, a kiszolgáltatottabbakat szerettem többnyire. Ők nem büntettek, sőt örültek nekem és biztak bennem.

Életem hajnalán két ilyen iskolatársam volt. Bálsukát 7 éves, Imikét 8 éves korában szívtam el.

Hátával gondolkodom arra a kevés erősebbre, akik szerettek és védtek. Sajnos, a legtöbb ember olyan szinten viszonyul a gyengébbekhez, mint a csibe: addig őt, sanyargatja, míg az betelepül.

A legfőbb jóakaróim /mondhatnám barátaim/ édesanyám és testvérbarátom voltak. A legtöbbet ők törődtek velem és segítettek. Meghallgattak, vigasztaltak, biztaltak, megmutattak a helyes utat - és ami a legfontosabb: soha nem nevettek ki és nem is szítottak össze. Már 15 éve elvesztettem őket. Nekikük sokáig bizonytalan és eredménytelen voltam. Hála legkedvesebb hozzátartozóimnak és barátaimnak - jó érzem magam. Jó, hogy van, akikre számíthatok, és bennem is bíznak. Mivel a szeretet, a barátság nem ismer határokat - elmondhatom, sőt le is írom - a gondolatok, az érzések megfogalmazása szinte lehetetlen.

Ahogy néz, ahogy mozdul, ahogy az atciámai reagálnak annak, aki nekem örül - azt elmondani, elcsirélni nem lehet és nem is szabad. Világhírű barátom, az abonyi Varga János birkózó olimpiai és világbajnok adta nekem a legszebb gesztust. Amikor először hazajött Abonyba a Jokohamai Világbajnokság után megyei, sőt országos vezetői társaságában, épp a napközi konyhájára tartottak. Akkor én szerényen, szolidan köszöntem nekik, de ő megfizetett azzal, hogy odajött hozzám. Megöleltük és megpusztuk egymást. Nagyon boldog voltam, hogy így szeret, de ugyanak-

kor feszélyeztettem magam. Jancsi hosszasan érteklődött az én és hozzátartozóim hagyóira. Részoltam: "Jancsikám, ne varakoztasd meg az elvtársakat miattam!" Erre ő azt mondta, hogy: "Te egyedül több vagy a számomra, mint ők. Te, a tanító ur, barátként kezeltél engem, mint villanyszerelő tanuló. Ez akkor jól esett. Ennyit tegyél meg, hogy varjanak az elvtársak."

A Rithnovszky családról is hasonlóan kellemes emlékeim vannak. A két János: apa és fia sok nemes gesztust tettek nekem, amit nem győzök viszonozni. Az egész családot szeretem vagy 40 éve. Az apa már 17 éve nyugszik kinn a temetőben, de a fia általa jó barátaim. Kölsönösen örülünk mindig egymásnak Tónival, Szendrővel, Zalánna, Szabolccsal, de még Csabával is. Édesanyjuk nagy szeretetet érdemel. Ünnepek az számukra is, nekem is, ha együtt vagyunk. Kirándulások, táborozások, utazások, de még kórházi körülmények között is szövődhetnek igaz barátságok. Mivel sokszor egymásra vagyunk utalva - a bajban, a közös szenvedésben, de a kellemes percekben is - legyünk egymás kedvére! Sokszor egy jó szó vagy a másik meghallgatása is elindíthat jó irányú változást. Havonta szoktam összejönni a kertbarátokkal, akiket úgy harmincvalahányrak számolhatok. Hetente 3-szor az asztalteniszező 4-5 óregfiával merközöm. Amikor akadályoztatva vagyunk ebben, már nagyon hiányzunk egymásnak. A legkisebb és legujabb szomszédos város: Újszászsal is szövögetjük a kertészkedéssel és az asztalteniszező kapcsolatosan a baráti szálakat. Igyekszünk úgy viselkedni, hogy máskor is szívesen látott vendégek lehessünk.

Boldog vagyok, mert sok jó barátom van, és büszke vagyok rajuk.

Daráth Lajos

"Ha majd aranygyűrű ragyog az ujjadon,
s édesanyád szívét marja a fájdalom,
mert azt hiszi elviszlek messzire
s rajta kívül nem fog már szeretni senki se.
Becsüld meg jól azt az aranykarikát,
mert cserébe hagyta el édesanyád."

Július hónapban az alábbi párok
kötötték házasságot.

Mészáros Ágnes Mária - Bartucz László
Grósz Ivett - Palcsó Zsolt
Tóth Tünde - Varga Zsolt
Mertlik Beáta - Borsányi Tibor
Jaczina Anikó - Horváth Albin

Szívvel kívánunk sok boldogságot nekik!

"Nem ezt akartam, nem így akartam,
szerettem volna még élni,
de a halál könyörtelen volt, el kellett menni.
Ha emlegettek, köztetek leszek,
de fáj, ha látom könnyeteket.
Ha rólam szóltok, mosolyogjatok,
emlékem így örökké áldás lesz rajtatok."

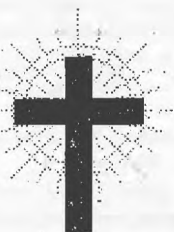
Szekeres Lászlóné 74 év, Kapisztrán J. út 15., Bartucz Andrásné 60 év, Retkes Gyuláné 94 év, Ceglédi út 46., Bencsik Ferenc 70 év, Körösi út 85., Torma Istvánné 61 év, Aulich út 8., Tóth-Ágoston József 77 év, Vasút út 71., Major Joachimné 70 év, Bicskei út 51., Nagy Erzsébet 70 év, Abonyi L. út 60., Nyitrai Mihály 73 év, Csiky G. út 17., Varga Istvánné 75 év, Nyári Pál út 25., Maár Ottó 76 év, Bodócs köz 32., Kovács István 51 év, Szent László út 10., Greskovics Sándor 64 év, Harkányi F. út 24., Vida Mihályné 68 év, Újszászi út 10., Szabó Józsefné 77 év, Mária T. út 23., Tóth István 64 év, Szabadságharcos út 1., Kecskeméti Mihály 83 év, Kisfaludy út 14., Hegedűs Béláné 83 év, Corvin út 9., Imre István 45 év, Táborhegy d. 55., Szöllősi Istvánné 87 év, Lenkei út 6., Kovács János 72 év, Kazinczy F. út 92., Kiss József Miklósné 49 év, Hunor út 8., Nana Mihály 64 év, Jókai út 17., Görtva István 57 év, Kölcsey F. út 11/a., Varga Mária 54 év, Lóherés d. 37., Fehér László 61 év, Abonyi L. út 64., Keresztúri József 85 év, Szolnoki út, Szilágyi Benedek György Cegléd, Kiss Mihály 76 év, Prohászka út 14., Palcsó Lászlóné 60 év, Radák út 78.

**Barátság
kell,
barátok
kellenek**

Az Abonyi Napló 1997. júliusi 17. számában megjelent cikk nyomán érdemes lenne kifejteni Györe Pál, Sipos András, Bárány Pál, Kürti Pál igaz, megrendíthetetlen, őszinte, tiszta, önzetlen barátságát. Jöhettek bármily veszélyek, bármily eszmék, háború, rettentő világ, de ez a barátság 60-70 év alatt semmit nem veszített értékéből. Mindent kibírt, és az idő múlásával nem gyengült, hanem még inkább erősödött. Nem a múlt megszépítő hatása növelte szilárdságát, hanem a szeretet, az egymás iránti becsülés és törődés tette és teszi eltéphetetlenné. Regényt lehetne írni róla, de túlzásnak vennék, pedig ez a barátság igaz és örök!

Dr. Kürti Pál

Szeretettel köszönjük az együttérzést,
a részvétet a virágokat mindazoknak, akik

özv. Retkes Gyuláné, Szikszay Katalin

édesanyám, nagymamánk, dédikénk
temetésén jelen voltak.

Györe Pálné
és családja

Régi aratásokról, cséplésekről 1997-ben

A sárga kalászos alázatos fővel
Tiszteikédnek a tarka mezővel
Orál a szív midőn az áldott Termeszét
Kébele mindennek kedvére tanyezteté
/Az 1809-es Új és Új Kalendáriumból

Elmúlt Péter és Pál, Szent Iván hava, a június, amikor megpendültek a kaszák.

Benépesült a határ, hogy a sárga kalásztenger a kaszások meg a marokszedők kezényomán kévékbe, csomókba, majd asztagokba kerüljön. Beléptünk Szent Jakab havába, júliusba!

Mi minden jut eszébe az embernek az aratásról? Sok-sok minden, amit emlékeink feneketlen kútjából meritünk, mint a hús vizet a szomjazónak.

Hajnali kelések, kötélcsavarás a harmaton kévékötéshez, azután neki a derekat próbáló munkának.

A marokszedők is együtt szenvedték a hőséget, de hát ez az Élet betakarításával együtt jár!

Esténként a bekötött kévéket meg a kaparékat csomókba-keresztekbe kellett rakni, lekötöni, nehogy a vihar szétszórja.

Néhány napi ülepedés után asztagba hordták a csomókat, vigyázva arra is, hogy ne nagy "feneket" kezdjenek az asztagnak, hogy takaros legyen a tanya körüli asztag, a hajazatot úgy kellett megcsinálni, hogy be ne ázzon, csurgója /ersze/ is legyen, hogy leszakadjon róla az esővíz.

Régen szépen rakott asztagokat láttunk alföld-szerte, a nyárnak jellegzetes "építményeit".

A gazda maga vagy legényfia szívesen aludtak az asztag mellé húzott kocsierek zizegő szalmáján a csillagos ég alatt, vigyázván: nehogy "vöröskakas" szálljon az asztagra...

Azután kezdődött Szent Jakab hava közepe táján - a gazdaember várva várt ünnepe - a cséplés.

Gyermekkoromban még láttam "tüzesgépet", melyet szénrel tápláltak, de tűzvesélyessége miatt később kiszorították a Hofferek Régen minden határrésznek megvoltak az évenként visszatérő "vállalkozói". A jól üzemelő cséplőgarnitúrát megbecsülték a cséplőbandával együtt.

Nagy izgalom előzte meg a "húzatást", amikor az egyik gazdától

másikhoz állt be a gép. Nagy becsben volt a gépész úr, akit a napszaknak megfelelően reggelivel, ebéddel vagy uzsonnával kínált a gazdaasszony: csigaleves, rántott hús, /ilyenkor jaj volt a tanyabeli csirkéknek! / herőcével, rétesel, meghát- egy kis "savanyúval".

Amikor siettetta az idő a cséplést, esőre hajlott vagy későre járt, nagyobb adagokat eresztett a dobba az etető, fel-felajdult ilyenkor a gép, nagyot mordulva figyelmeztette az etetőt, nagyobb "falatot" kapott a kelleténél.

Az elcsépeelt gabona azután zsákokba került, mázsálták /hiszen ebből állapították meg a géprészt meg az emberrészt./ Kocsira rakták, majd onnan a tanya padlására, vagy hambárakba öntögették.

Lassan leszállt az est, vacsoraidő is elmúlt már, a csillagok fényénél "vackolódnak" az emberek, aztán elcsendesedik minden, csak a tücskök zenélnek. Pihenni kell valamit, mert közel a hajnal, s új napot kell kezdeni...

Bizony régen így volt, s amikor augusztus 20-a körül befejeződött a cséplési idő, "bekötöttek" a gépek, dalolva vonult a cséplőbanda hazafelé. Szállt a dal a cséplőgép tetején ülők ajkáról.

Évtizedek óta nem halljuk már a cséplőgépek zúgását, a fülnek oly különleges nyári "muzsikát". Az embert kímélő kombájnok korában szinte "ellopják" a földekről a kenyérnekvalót. Csendben, mintha sem aratás, sem cséplés nem lenne. Persze kaszás se igen akadna már, kévékötő még úgysem, nem sorakoznak a földeken a keresztek, tanyákban az asztagok, /igaz tanya sem igen van/ a cséplési ebéd illata is elillant, elvitték a régi nyarak.

Csak az emlékek maradtak meg - valameddig.

Győre Pál

Kirándulás Gödöllőre és Vácra... /az abonyi mozgáskorlátozottakkal/

1997. július 26-án a Mozgáskorlátozottak Abonyi Szervezetének részvételével Gödöllőre és Vácra látogattunk el. Nagyon örültem, hogy mostani utunkat sikerült megszervezni, mivel előző két kirándulásunk meghiúsult. A mostanira pedig várható volt a túljelentkezés.

Hűvös, szeles időben indultunk útra, és a délelőtti órákban érkezünk Gödöllőre. Az országos jelentőségű műemlék, a jellegzetes magyar barokk stílusú Grassalkovich-kastély megtekintése előtt jutott arra is idő, hogy egy kicsit szétnézzünk a városban. Tíz órakor már várt bennünket az idegenvezető, aki csoportunkat kalauzolta ebben a gyönyörűen felújított kastélyban. A sok lépcső sokunknak nehézséget okozott, azonban a vállalkozókat erőfeszítéseikért kárpótolta a látvány, amiben részük volt, amit... "Grassalkovich a legjobb helyek egyikévé varázsolta át. A legújabb ízlés szerint tervezett várdomú kéjpalota igen drágán építte-

tett."

Ezt követően a Városi Múzeumba mentünk, ahol Ignác Ferenc gödöllői származású, ma is Ausztráliában élő hazánkfiának az Óceániai világa /World of Oceania/ c. kiállítását néztük meg.

A kiállítás bemutatja a nagy kiterjedésű szigetvilág lakóinak hétköznapokon és ünnepeken használt eszközeit, az ott élő emberek használati tárgyait. De látható még a földrésze jellemző csodálatos lepkegyűjtemény, a halászat, vadászat kezdetleges eszközei és a víz alatti világot bemutató kagylógyűjtemény.

Ez a múzeum sem a kimondottan könnyen megközelíthető intézmények közé sorolható.

Az autóbushoz visszatérve elhelyezkedtünk és indultunk tovább Vácra. A városban ezen a hétvégén tartották a "Váci vigalom" rendezvényeit, amelyet Mária Terézia látogatásának emlékére

rendeznek minden évben. Volt kirakodóvásár, gyerekeknek szórakoztató "vidámpark" térzenével, ökörsütéssel. Egy rekordkísélet volt folyamatban, egy 3 köbméteres bográcsban főztek babgulyást. Volt még néptánc bemutató, a Dunán pedig motorcsónak-bemutatóhoz készülődtek.

Egyszóval, volt minden "mi szem-szájnak ingere", lehetett nézgelődni, alkudni, mulatni. Ismerkedni, ha csak egy rövid ideig is, a város ízeivel, nevezetességeivel. Mert volt miből!! Az időnk gyorsan elröpült, és sok élménnyel "megpakolva" indultunk hazafelé. Az időjárás pedig már érezte, hogy fogytán a "türelme". De "tartotta magát adott szavához", és ezen a napon is kellemes, nem túl meleg, igazi kiránduló-időben részesültünk, pedig ebben az indulás előtti napokban még sokan kételkedtek.

Köszönjük az Önkormányzatnak, Gyenes Mihálynak, az autóbusz vezetőjének és a kirándulás résztvevőinek, hogy segítettek! Hazatérve, mindannyian kellemesen gondolhattunk vissza a nehezen létrejött, de nagyon kellemes kirándulásunkra!

Győre Tibor

"FALAK HELYETT HIDAK" az emberi harmóniáért.

"Az emberek magányosak, mert falakat építenek hidak helyett" /Anonym/

A Családsegítő Szolgálat oldala

A halálról is lehet beszélni II. rész.

"A halállal szemben egyedül a szeretetben bízhatunk" (Simone Weil: "Ami személyes és ami szent")

Életutunkon mindannyian szembesülünk, előbb mások /hozzátartozók, ismerősök/ halálával, majd elkerülhetetlenül bekövetkezik az az időszak, amikor pusztító betegség, vagy a biológiai folyamatok fokozatos felmorzsolódása miatt, saját halálunkkal kell szembenéznünk.

Bár a halál elfogadásának és átélésének folyamata megismételhetetlen és egyszeri, mégis vannak ennek az útnak hasonló vonásokat mutató állomásai és bizonyos törvényszerűségei.

Erre elsőként egy amerikai orvosnő, E. Kübler Ross mutatott rá, nyomában napjainkig számos szerző vizsgálta és bizonyította a feltárt ismeretek igazságerevénét.

Ez az egyéni lélektani folyamat akkor kezdődik, amikor a beteg értesül állapota reménytelenségéről. A ráebredés igen ritkán következik be drámai fordulatként. A halálos betegségfolyamatok általában fokozatosan, kezdetben diszkrét, később súlyosabb tünetek kíséretében bontakoznak ki. Ezek jelentőségének és veszélyének értékelése a laikusok számára ritkán lehetséges, mert a halálveszéllyel járó betegségek diagnózisát az orvosok többnyire nem közlik. Így a diagnózis megtudása helyett általában annak megsejtése következik be. Ez sem elsősorban a tünetekből, hanem inkább a beteg körül sajátosan megváltozó körülményekből szövődik. Ilyenkor a beteg "megérzi" hogy élete végzetes szakaszba jutott. Ezt halálos fenyegetettségként éli át, krónikus, intenzív stresszállapotba kerül.

Ilyenkor a környezet is szorongást él át, bárhogya is titkolja. Ez alól nem kivétel az orvos sem, aki tehetetlennek érzi magát feladatának teljesítésében, és tisztában van a helyzet reménytelenségével. A betegben a fenyegetettség érzés mindinkább lassan katasztrófa sejtéssé sűrűsödik. A sejtés bizonytalansága olykor erőszakolt faggatózásra kényszeríti, hogy valami "biztosat" tudjon meg. A beteg a szervezetében pusztító folyamatot "agresszív, romboló gonoszként" éli meg, amelynek kiküszöbölésére kétségbeesetten mozgósítja minden erejét. Mivel a betegség testi kirekesztése lehetetlen, ezért kénytelen lelki elhárításhoz folyamodni. Ez előbb-utóbb az igazság visszautasításaként jelenik meg, amelyet a lélektan tagadásnak nevez.

A beteg ekkor már a bizonyosság fokán érzi - esetleg meg is tudta környezetétől - állapota reménytelenségét. Mégis, mind az orvosával, mind hozzátartozóival úgy beszél és viselkedik, mintha valamilyen banális betegsége lenne. Terveket sző,

egészséges jövőjéről beszél és még valóságos - esetleg már leromlott - testi állapotát sem veszi figyelembe.

A tagadás legfőbb funkciója a megsemmisítő, halálos szorongás felszámolása. A tagadás igen nagy lelki erőket mozgósít, mégis előbb-utóbb a beteg mintha belefáradna az önámításba.

Ilyenkor jelentkezik a lázadás, a harag időszaka.

A lázadás kétféle lehet. Egyrészt gyűlölet, harag az egészségesekkel szemben (miért éppen én, miért nem a másik, aki jobban megérdemelné?), másrészt önvád ("mindennek én vagyok az oka, nem tudtam élni, de most már késő").

A környezettel szembeni harag azonban nem talál célt, hiszen részvétellel, türelmesen viselkednek a beteggel szemben.

A beteg ilyenkor úgy érzi, megbántotta azokat, akik jók hozzá, és újabb szorongások, vétkesség érzések ébrednek benne.

E lázadás átmeneti viharait az ún. alkudozási periódus váltja fel. A keserűség, harag, félelem, reménytelenség ilyenkor már elcsendesedik, a beteg szinte gyermekként alkudozik: "Csak még egy kis időre lenne szükségem", hátha mégsem" stb.

a reménység szálait azonban durván szétépi a betegség kétségtelenül előre haladó folyamata, a testi leromlás és az újabb tünetek észlelése.

Ekkor következik be a lesújtottság és kétségbeesés időszaka.

Ez súlyos mély lehangoltsággal, válságállapottal jár.

A hiábavalóság, az értelmetlen küzdelem, a szenvedések felörlik a lelki ellenharc erőit. A beteg azt éli át, hogy most már nincs tovább. Végtelen magányérzet kínozza, annak ellenére, hogy hozzátartozói szeretettel veszik körül. Ezt az igen nehéz szakaszt váltja fel az utolsó lelki stádium, az elfogadás.

Ez a megbékélés, sorsába való bele-nyugvás, a halálra való belső felkészülés időszaka. A beteg megnyugszik. Arcán "derűs szomorúság" tükröződik. E nyugalom azt sugallja, hogy már arra a nagy tetre készülődik, amelyen végső egyedülmáraddal kell átélnie saját dramáját.

Ha a környezet felismeri és elfogadja a haldoklóban zajló lelki változásokat, akkor reményteli segítőkészséggel és őszinteséggel tud a beteg mellett állni, derűt és erőt tud sugározni a beteg felé, akinek fontosabb a megértő elfogadás és az őszinteség tapasztalása.

Meg kell tanulnunk tehát szembenézni a

halállal. Tudnunk kell, hogy a haldoklóknak milyen nagy szüksége van az érzelmeteli odafordulásra, és azt is, mennyi mindent tud adni az életben maradóknak. Ha ismerjük a haldoklás szakaszait és azok jellemzőit, az azokat kísérő érzelmeket, képesek leszünk mindig abban a lelki állapotban kapcsolatot teremteni vele, ahol ő éppen tart. A halál témaköréhez szorosan kapcsolódik a gyász időszaka, amely az életben maradókat érinti.

A következő, befejező részben erről írunk.

Köszönjük!

Június 21-én délután 4 órakor egy feledhetetlen délutánt töltötték az abonyi Mészáros vendéglőben, az abonyi mozgáskorlátozottak és pártolók az ez évi jótékony célú rendezvényen.

Megérkezésükkor a kermencében frissen sült töpörtös pogácsával fogadták, amit kiadós és finom, izletes vacsora követett.

A kellemes, nyári melegben ezt követően tombola húzásra került sor. Majd beszélgetés közben régebbi élményeinket elevenítettük fel, amihez a vendéglő tulajdonosa, Mészáros úr is csatlakozott.

Köszönettel tartozunk Győre Tibornak azért, ami az Abonyi Mozgáskorlátozottak Szervezetéért végezt!

Köszönjük Mészáros István úrnak azt a kellemes délutánt, ami jó volna többször megismételni! Talán ha vállalatok kisiparosok vagy intézmények legalább egy-egy délutánra elfelejtetnénk, hogy mások vagyunk, mint az egészséges emberek.

Abony, 1997. június 23-án

Csurgalmé

Ajándék - Levél

A Dél-Pest Megyei AFÉSZ megtisztelő ajándékát, amely 5000 Ft-ról szóló vásárlási utalvány, vettük át 1997. július 16-án a Mozgáskorlátozottak Abonyi Szervezete nevében. Ezúton is szeretnénk megköszönni segítségüket, és hogy gondoltak ránk!

Tisztelettel:

A Mozgáskorlátozottak Pest Megyei Egyesületének
Abonyi Szervezete

Baráti beszélgetés Varga Jánossal,

Abony város szülöttével, városunk díszpolgárával, olimpiai- világ- és Európa-bajnok birkózóval a felejthetetlen szép múltjáról és a jelenről

Régen akartam már Varga János barátommal elbeszélgetni és egy portrét készíteni az Abonyi Napló számára. Adandó alkalom volt 1997. július 6-án az abonyi birkózó szakosztály eredményeinek értékelésén, s az ezt követő vacsorán. Gajdos István polgármester úr társaságában meghívottként e sorok írója is részt vettem e rendezvényen.

Varga János barátom kedves családjával együtt érkezett és vettek részt a rendezvényen. Nagyon örült annak, hogy e szép hagyomány tovább folytatódik az abonyi birkózók életében.

A megérdemelt szép díjakat, serlegeket Varga János és Gajdos István adták át a legjobban szerepelt versenyzőknek. Lengvári Teofil és Horváth György egyaránt megérdemelték a szép elismeréseket, mert mindketten országos serdülő magyar bajnokságot nyertek.

A fiatalabb generációnak, akik még most kezdenek ismerkedni a sport igazi varázsával, megpróbálom bemutatni Varga János olimpiai bajnok birkózót. Abonyban született 1939-ben. Skultéty Sándor testnevelő tanár 1954-ben indítványozta az akkori sportkör vezetőségének a birkózó szakosztály létrehozását Abonyban. Id. Mayer Gyula elnök és id. Czigler Ernő gazdaságvezető, intéző vállalták a sportág beindítását. Skultéty Sándor kollégám óriási lelkesedéssel kezdte el az edzések irányítását. Rengeteg fiatal jelentkezett a szakosztályba. Ekkor indult el Varga János gyönyörű sportpályafutása is. Skultéty Sándor edző keze alatt négy magyar ifjúsági bajnokságot nyert, s még igen sok értékes versenyt Abony színeiben. Kimagasló teljesítményére felfigyeltek a Bp-i és vidéki nagy egyesületek. János bevonult katonának és a Bp-i Honvéd versenyzője lett, ahol szép sikerei tovább folytatódtak. Pályafutása alatt megszámlálhatatlan versenyen vett részt. Beutazta szinte az egész világot. Sportpályafutása egy felejthetetlen valóság, egy gyönyörű történelem. Mexikóban 1968-ban olimpiai bajnokságot nyert. Világbajnok: 1963. és 1970. Európa-bajnok: 1967 és 1970. Tizenötösörös felnőtt magyar bajnok /10 kötött és 5 szabadfogásban/

Mindent elért ebben a sportágban. Egy nagy bánat azért ma is ül a szíve mélyén. Münchenben 1972-ben megismételhetné volna olimpiai elsőségét, ha egy rosszindulatú bírói tévedés nem parancsolja le a szőnyegről - így negyedik helyen végzett.

- Jánoskám! Mit éreztél sportpályafutásod búcsúján?

- Az utolsó, igaz, bemutató mérkőzésemre Abonyban került sor, ahol 17 évvel ezelőtt elkezdtem a birkózást Skultéty Sándornál. Ma is szeretettel gondolok rá. Zsúfolásig megtelt az abonyi tornacsarnok, több mint 600-an szorongtak a nézőtérén. Könnyes

volt a szemem. Ezekben a percekben, átvillant rajtam a nagy-nagy sikerek, versenyek szép emléke.

- Veled együtt sokan elérzékenyültünk. Az abonyiak nagyon szerettek és szeretnek ma is Téged. Szép volt a búcsú. Rengeteg munka, edzés, lemondás van a sikerek mögött. A sportszerető magyar embereknek sok szép emléket adtál.

- Beszélj valamit magadról és a családról.

- Az idő vasfoga engem sem kímélt az utóbbi időben. Sajnos, két éve betegeskedem. A diagnózis: érszűkület. Nagyon vigyáznom kell minden területen magamra. Augusztusban műtét vár rám. Protézist kapok a bal forgómba. Sokat vagyok a családommal együtt. Most is örömmel jöttünk feleségemmel és a kislánnyal együtt e rendezvényre.

- Tudomásom szerint kislányod, Gabriella nagyon jó sportoló.

- Igen. "Nem esett messze az alma a fájától". Feleségem is válogatott atléta volt. Kislányunk nagyszerű törvívó. A 14-15 évesek korosztályában nyolcszoros serdülő magyar bajnok. Hat csapat-aranyérme mellett két egyéni országos serdülő magyar bajnoki érme van. Nagy jövő előtt áll, s nagyon boldogok vagyunk, hogy szépen fejlődik. Gabika a sport mellett zenét és nyelvet is tanul. Tanulmányi átlaga igen jó. Tanulmányait a Bp-i Csanádi Árpád sporttagozatos gimnáziumban végzi.

- A nagyobb fiadról is mondj valamit!

- Örömmel újszólom, hogy 9 hónapos unokám van. Tehát nagypapa lettem. Bp-en szép családi házban laknak.

- Hogyan telnek nyugdíjas napjaid?

- A család a mindenem. Sokat járunk a kislányunk versenyeire. Birkózóversenyekre is eljárók, de már a bíraskodásról lemondtam.

- Szeretsz-e még vadászni?

- Erről a szenvedélyről nehéz leszokni. Nagyigmádon vagyok hosszú évek óta a vadásztársaság tagja. Mióta betegeskedem,

nagyon ritkán veszek részt vadászaton. Otthon a szobákban nincs jóformán tenyérnyi szabad hely. A vitrinek és a polcok roskadoznak az érmektől, tiszteletdíjaktól és a serlegektől. Tizenhét sikerekből gazdag esztendő eredményei. A fennmaradó falakat, sőt a padlót is állatbőrök, agancsok borítják.

- Milyen időközönként jöttök haza Abonyba?

- Két-három hónaponként. Ilyenkor meglátogatjuk a testvéreimet és családját, virágot viszünk a szüleim sírjára, és persze az első edzőm, id. Skultéty Sándor sem maradhat ki a látogatásból.

- Nagyon szép gesztus.

Varga János ugyanolyan szerény ember, mint amikor sportpályafutása elkezdődött. Közvetlen, őszinte, szeretnivaló. Kedves feleségétől, Gabriellától tudtam meg, hogy május hónapban honvéd ezredessé léptették elő. Az abonyiak nevében melegen gratulálok e szép elismeréshez! Sokat dolgoztál-érte, nagyon megérdemled!

Az Abonyi Birkózó Szakosztály vezetése, edzői - Lengvári István, Lőrinczi Attila, Csöke János és Csizmadia Gábor köszönik, hogy jelenléteddel megtisztelted e rendezvényt, s további biztatást adtál a versenyzők részére.

Jánoskám! Mi sportszerető abonyi polgárok tiszteletünk jeléül 15 emlékfát ültettünk a sportcsarnok kertjébe, amely 15 nagyszerű sportember emlékét őrzi, köztük a tiéd is. Szépek, élnek, gondozzuk őket. A sportcsarnok falán elhelyezett márványablára vésett 15 név, köztük a tiéd is, a múlt nagy sportsikereiről, dicsőségeiről beszélnek. Kevés ilyen szép emlék van az országban.

Nagyon örültem a találkozásunknak. Köszönöm a baráti beszélgetést. Reméljük, a műtét jól fog sikerülni. Jó egészséget kívánok az Abonyi Napló nevében.

Isten vigyázzon rád!

Tóth Ernő városi képviselő

A márványtábla avatás után 1995.

Ülnek: Varga István, Varga János, id. Skultéty Sándor, Szekeres Ferenc, Tóth Ernő.
Állnak: Czigler Ernő, Budavári Éva és Felcsíki Ákos.

Egy megvalósult álom

Két éve írtam Hegedűs Zsoltról, hogy leigazolta őt a Tiszakécske NB II-es labdarúgó csapata. Mivel

Abonyban kezdte labdarúgó pályafutását, éppen ezért figyelemmel kísértem fejlődését. Beszélgetésünk során akkor elmondta, hogy tudatosan készült erre a pályára. Minden álma az volt, hogy jó labdarúgó legyen. A nagy álom júniusban valóra vált. A Tiszakécske labdarúgócsapata az NB II. keleti csoportjában bajnokságot nyert, s így feljutott az NB I-be.

Zsolt az elmúlt két évben tovább fejlődött minden területen. Oszlopos tagja volt a bajnokságot nyert Tiszakécske labdarúgó csapatának. Sajnos, a két bajnoki év folyamán őt sem kímélték a sérülések, de akarateréje, szorgalma révén mindig hozni tudta magát. Nagyon kevés abonyi focista mondhatja el magáról, hogy NB I-ben játszott. A felkészülési mérkőzések során biztos helye volt a csapatban. Sajnos, az utolsó edzésen ismét megsérült, s így nem tudott csapata rendelkezésére állni az első NB I-es bajnoki mérkőzésen, pedig nagyon készült rá. Reméljük, mire ezek a sorok az olvasó kezébe kerülnek, ismét egészséges lesz.

Továbbra is kívánok sok sikert és főleg jó egészséget!

Tóth Ernő

Egy sikerekben gazdag sportmúlt emlékei

Diószegi László születésének 80. évfordulója alkalmából a család és a Múzeum Baráti Kör kiállítást rendezett az elhunyt relikviáiból. A kiállítást Drávay József ny. igazgató, testnevelő tanár nyitotta meg. A kiállítás megnyitáson nagyon sokan vettek részt: családtagok, régi ismerősök, volt diákjai, sportolói, kollégái, s mindazok, akik tisztelték és szerették őt. Nagyon sok szép kitérítés, elismerés, emlék elevenedik meg a látogató előtt, s ezek mind-mind egy nagyon szép múltról beszélnek.

Kedves kollégám, Laci bácsi, nagyon precíz ember volt. Emlékeit becsülettel őrzi a család. Sikereit még azokban az években érte el, amikor még a fiatalok nagyon szerették a sportot, pedig akkor még nem voltak testnevelés tagozatos osztályok. Harminc éven át megszakítás nélkül nagy hozzáértéssel szolgálta a minőségi és tömegsportot, valamint az iskolai testnevelés ügyét.

A júliusi számban írtam Laci bátyámról, de csak asztaliteniszsel kapcsolatban. Akkor még nem tudtam, hogy kiállítás is lesz az ő emlékére.

Pályafutásának három évtizedes eredményes munkásságát sok szép elismeréssel jutalmazták. Megkapta az MTS díszoklevelét, a Jó Sportmunkáért, a Testnevelés Érdemes Dolgozója kitüntetését. Az oktatás kiváló dolgozója. Kiváló Társadalmi Munkás és Kiváló Úttörővezető kitüntetések tulajdonosa. Amit kevesen kaptak meg hazánkban: a "Magyar Népköztársaság" ezüst és aranyfokozata a sportban elért eredményeiért.

Drávay József testnevelő kollégámmal e sorok írója együtt tiszteltünk munkás életének gazdag eredményei előtt.

Tóth Ernő ny. testnevelő tanár

Vidéken tanuló fiatal labdarúgóinkról

Sárkány Attila: Debrecenben sporttagozatos gimnáziumban júniusban érettségizett. Tehetséges, szép jövő előtt álló labdarúgó. Az NB I-es Debreceni Vasutas serdülőcsapatában, majd később az ifjúsági csoportból egyenesen vezetett az útja a felnőtt tartalékcsoportba. Főleg a tavasz folyamán igen sok mérkőzésen szerepelt az ifiben és a tartalékcsoportban, ahol igen fontos gólokat rúgott. A szüleitől tudom, hogy a Debreceni Vasutas hat éves szerződést kötött vele.

Bálint Tivadar: Szintén Debrecenben a sporttagozatos gimnáziumban tanul. Most megy az ősszel harmadikba. Az ifjúsági B. csapatnak az egyik meghatározó játékosa volt. Házi gólkirály. A csapatban a legjobb átlagteljesítményt nyújtotta az év folyamán. Tehetsége révén sokra vihethi.

Csizmadia Géza: Vácán a labdarúgó tagozatos gimnáziumban júniusban érettségizett. Nagyon nagy tehetségnek indult. Sajnos, olyan súlyos sérülések érték a négy gimnáziumi év alatt, hogy nem tudja ő sem, mikor lesz teljes értékű játékos. Minden korosztályban játszott. A Vác NB I-es tartalékcsoportjában is. Reméljük, hogy egyszer rendbe fog jönni, s hozni tudja áldott tehetségét. Nem tudni, hol folytatja

pályafutását.

Terjék Róbert: szintén Vácán érettségizett. Ő is játszott minden korosztályban. Kemény védőjátékos. Ő sem tudja még, hol folytatja pályafutását.

Labáth Attila: Vácán érettségizett ő is. Attila is játszott minden korosztályban. Sajnos a sérülések őt sem kímélték el. A tavasz folyamán műtötték a térdét. Valószínű, hogy Abonyba jön haza, s szakmát tanul. Kemény védőjátékos.

Szűcs László: Szintén Vácán a labdarúgó tagozatos gimnáziumban tanul. Tehetsége révén a korosztályos magyar ifi válogatásban is szerepelt már. Nagypapa és az apuka is jó focista volt valamikor. "Az alma nem esett messze a fájától" Nagy jövő előtt áll ő is. A jövő évben érettségizik. Reméljük, labdarúgó pályafutása töretlen marad. Az NB I-es Vác ifi csapatának meghatározó egyénisége.

Sándor Gábor: A Nagykörös Toldi labdarúgó tagozatos osztályában tanul. Nagyon fiatal még, ősszel megy másodikba. Tehetség, akaraterő, szorgalom, gólérzékenység összpontosul benne. Mindent megtesz azért, hogy jó focista legyen. Szülei is partnerek ebben. Tanulmányi munkája is elég jó. Láttam őt

játszani a tavasz folyamán, sokat fejlődött. Élmény volt a játékát nézni. Több gólt is rúgott azon a mérkőzésen, egyet érintés nélkül.

Reméljük, labdarúgó pályafutása sok örömet hoz még.

A júniusban elballagott abonyi diákok közül ismét többen fognak labdarúgó gimnáziumban ill. fővárosi középiskolában tanulni. Mucsányi Márton Bp. MTK, Lázár Zsolt Debrecen, Földi Tibor Vác, és Pusoma László Kispeszt-Honvéd.

Sok szerencsét, fiúk!

Tóth Ernő

Értesítjük a lakosságot, hogy az Egészségmegőrző Központ különböző szolgáltatásai orvosi beutaló nélkül is igénybe vehetők, bizonyos térítés ellenében.

75 éves az abonyi labdarúgás 18. rész

1989-90. év

Az új bajnokság igen sok változást hozott a labdarúgó szakosztály életében. Bakos József továbbra is élvezte a szakosztály bizalmát. Gönczöl Géza tovább nem vállalta az edzések irányítását, s így Sulyok Istvánt kértük meg a feladat ellátására. Sok éven át játszott NB II-ben, tehát tapasztalt sportemberről van szó. Az ifiknél is változás történt, Tóth György a Szolnoki MÁV-MTE serdülőcsapatához szerződött edzőnek. Edző nélkül maradt az ifi csapat.

Az őszi folyamán Bakos József elnök próbálta összefogni a csapatot. Ez sikerült is mert ifi csapatunk első helyen zárta az évet. A tavasz folyamán Gönczöl Géza és a sorok írója is besegítettünk az ificsapat edzéseibe. Sajnos az őszi végén igen sok ifi játékosunk bevonult katonának, s ez erősen érezte hatását a tavasz folyamán. A serdülő csapat munkáját továbbra is Tóth Ernő végezte.

A bajnokság kezdetén egy nagyszerű sportembert igazoltunk Újszilvásról Boda András személyében. Nem is csalódtunk benne, jó szellemű, igazi sportembert ismertünk meg benne. A bajnokság, mint minden évben, most is nehezen indult. Az őszi szezon végére a 6. helyre jött fel a felnőtt csapatunk.

Az ificsapatunk, mint már említettem, első helyen zárta az őszi szezont Cegléd és Örkény előtt. Serdülőcsapatunk egy nagyon jó Pilis mögött a második helyet foglalta el.

Ősszel az utolsó bajnoki mérkőzésünkön /Nagykátán 3:1/

Dr. Lakos László országgyűlési képviselőt fogadtuk. A kezdőrúgást

örömmel vállalta. Megvendégeltük, jól érezte magát a mi kis közösségünkben. Tíz db focit kapott a csapat ajándékba. Az őszi folyamán a Pest megyei ifi válogatottal Varga Józsi ismét egy szép nyugati országban szerepelt. Olaszországban öt napos tornán vettek részt.

Felnőtt csapatunk a tél folyamán részt vett Cegléden egy teremtornán, ahol a negyedik helyen végeztek. Kora tavasszal váratlanul elhunyt Soós Gábor FIFA játékvezető, a Pest megyei Ifjúsági Labdarúgó Bizottság vezetője. Nagyon szerette az abonyi fiatalokat.

A tavasz folyamán felnőtt csapatunk a várt eredményt hozta. A hatodik hely megszerzése szép teljesítmény volt az erős mezőnyben. Ifi csapatunk a harmadik helyen végzett. Serdülőink Pilis mögött a második helyet szerezték meg.

Az utolsó bajnoki mérkőzésünkön /Üllő ellen 1:1/ Szántó József NB II-es játékvezető, régi abonyi labdarúgó vezette a mérkőzést, s ezzel együtt búcsúzott el a síptól. Eljárt az idő felette is. A kezdőrúgást Vörös László volt abonyi labdarúgó végezte el aki NB I-ben is játszott a negyvenes évek végén.

Szolnoki MÁV-MATEOSZ. Boldogok voltak, hogy megtiszteltük őket, s nagyon sok év után hazai pályán búcsúzhattak kedves közönségüktől. A bajnokság végeredménye: 1989-90. év.

Felnőtt: 1. Üllő, 2. Iklad, 3. Örkény, 4. Nagykátán, 5. Ujhartyán, 6. Abony 27 pont 44:36-os gólarány, 7. Ceglédi VSE, 8. Kakucs, 9. Kiskunlacháza, 10. Maglód, 11. Monor, 12. Tápiószecső, 13. Péteri, 14. Tápiószéle.

1991. Búcsú a síptól - Szántó József Vörös László - volt NB I-es játékos kezdőrúgása Abonyban.

Ifi: 1. Ceglédi VSE, 2. Örkény, 3. Abony 40 pont 86:28-as gólarány, 4. Monor, 5. Iklad, 6. Nagykátán, 7. Péteri, stb.

Serdülő: 1. Pilis 32 pont, 2. Abony 30 pont 75:20, 3. Ceglédi VSE, 4. Nagykörsi Kinizsi, 5. Törtel, stb.

E bajnoki évad tavaszán megnyílt a régi öltöző helyén a Foci büfé. Vezetője: Tarjányi Tiborné.

1990-91. év

Váratlanul ért mindenkit Nagy András sportkört elnök lemondása. Kilenc éven át nagyon sokat tett Abony sportjáért. Mindenesetre kilenc éves sokrétű anyagi-erkölcsi támogatását köszönjük. A közgyűlés Bakos Józsefet, a labdarúgó szakosztály elnökét kérte fel a feladat ellátására.

A labdarúgó szakosztályunk elnök nélkül maradt, de csak egy rövid időre. Kérésre Jáger János elvállalta ezt a feladatot. Az elnökhelyettesi tisztségre javaslatomra Falusi Ferencet, az akkori Kossuth TSZ főraktárosát kértük fel. Nem is csalókoztunk benne, mert igazi, önzetlen sportembert ismertünk meg személyében. Már felkérés előtt is sokat segített a sportkör életében. Itt köszönöm meg önzetlen segítségét. Jáger János elnök javaslatára id. Retkes János vállalta el az ifjúsági csapat edzéseinek irányítását.

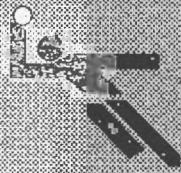
A felnőtt csapatnál továbbra is Sulyok István, még a serdülőknél Tóth Ernő maradt az edző. Mivel még ebben az évben tagja voltam a Pest megyei labdarúgó utánpótlás bizottságnak, javaslattal éltem. Kérés az volt, hogy a megye II. osztályt 14-ről 16-ra emeljük fel.

Ellenzavazat nélkül elfogadta az elnökség. Minden területen hasznos volt a létszámemelés, mert több mérkőzés, több bevétel és a kiesési harc sem lesz olyan éles. A serdülő bajnokságba belépett a Nagykörsi

Pest megyei II. osztályban a csapatunk: 1988. év

Álló sor: Bakos József elnök, Gönczöl Géza edző, Dr. Bencsik Mihály régi játékos, Spolmin J., Veres L., Vincze A., Pászti G., Makai T., Kosaras L., Tóth Ernő intéző Guggolnak: Gujka L., Fehér G., Lendvai J., Földi A., Kiss L., Retkes Z., Nagy L., Falusi Z.

Kézilabda NB II.

Toldi labdarúgó középiskola. Az ország minden tájáról voltak Körösön fiatal focisták. Abonyból is két fiú került át a serdülőcsapatból, Hegedűs Zsolt és Gulyás Norbert.

A bajnokság folyamán egyedül mi tudtuk legyőzni 2:1 arányban a Toldi csapatát. Igaz, nekem is jó csapatom volt.

Az őszi folyamán Varga Józsi, mint Pest megyei ifi válogatott ismét szép túrán vett részt. Most Franciaországban voltak.

Éveken keresztül nagy öröm volt számomra, amikor is tanítványaim Európa különböző országaiba, városaiba eljutottak a labdarúgás révén. Az új bajnoki évet nagyszerűen előkészített pálya várta.

Köszönet Tarjányi Tibornak és Varga Józsefnek, akik óriási munkát végeztek a pálya rendbetételén. Rimóczi Béla, Lipák Attila és Kozma Attila korosztályos Pest megyei válogatottak lettek.

A /karai/ Varga László személyes meghívásomra, aki több éven át Abonyban focizott, Bp-ről eljött, hogy a Ceglédi Vasutas 1:0 /bajnoki mérkőzésen a kezdőnégust elvégezze. Megható volt részére, hogy négy évtized után sem felejtették el őt Abonyban. Tíz éven át volt a Ceglédi Járás Sportfelügyelője. Neki is sok szava volt abban, hogy 1953-ban az Aranycsapat Abonyban szerepelt.

A tavasz folyamán meghívásomra Varga István 128-szoros magyar és volt világválogatott kézilabdázó végezte el a kezdőnégust.

Örömmel tette ezt, mert nagyon szereti az abonyi embereket. A serdülőcsapat egy gamitúra szerelést kapott Batta Tibor vendéglőstől a jó szereplésért.

Az 1990-91. évi bajnokság végeredménye

Felnőtt: 1. Nagykáta, 2. Újhartyán, 3. Maglód, 4. Monor, 5. Örkény, 6. Tura, 7. Újlengyel, 8. Vácszentlászló, 9. Súlysáp 10. Abony 25 pont 30:28 gólarány, stb.

Ifi: 1. Monor, 2. Örkény, 3. Súlysáp, 4. Tura, 5. Péteri, 6. Abony, 7. Kakucs, 8. Maglód, stb.
Serdülő: 1. Nagykőrösi Toldi, 2. ceglédi VSE, 3. Abony, 4. Pilis, 5. Monor, 6. Gyömrő, 7. Nagykőrösi Kinizsi, 8. Vecsés, stb.

Toth Ernő

Hat elkészültöt ismet.

Ilyen gyorsan szalad az idő! Nem olyan régen még szurkolóktól volt hangos az a csarnok, amely már hón álmódja újra zajos életet.

Sportbarátok, szurkolók érdeklődnek

ilyenkor a csapatok felől, és felvetődnek a már ismert, de most aktuálisra vált kérdések egyben marad-e a csapat?

- Sérültek vannak-e?

- Hogy alakultak az igazolások?

- Nem utolsósorban, hogy "alakítják" az anyagiak a csapatok további, távolabbi boldogulását?

Ez iránt érdeklődni a női csapatot illetően Csuti Gyulától, aki pályaedző és technikai vezető is.

- Július 27-en kezdtek el a felkészülést heti három edzéssel. Ez az egyhetes edzőtáborozásunk napi adagja melynek színhelye a Városi Sportcsarnok volt. A csapathoz érkezett új emberként Csöke Agnes, aki tanulmányait Egerben végezte, és két volt nyolcadikos "Somogyis".

Igy a következő játékosok kezdik az idényt.

Menyhart Brigitta, Sutus Erzsébet, Hegedűs Andrea, Mészáros Aniko, Csöke Agnes, Zelei Bernadett, Koncsik Rita, Köver Judit, Mészáros Andrea, Hegedűs Gabriella, Falusi Linda, Szabó Nikolett, Szabó Erzsébet, Kiss Anita, Bali Tímea, Berkóné Acsai Ilona, Nagy Beláné.

A Városi Sportcsarnokban augusztus 17-én kerül megrendezésre a Serdülő YOGO-KUPA, amelyen Dunaujváros, FTC, Salgotarjan és Abony csapatai vesznek részt. Ezen a napon 10 órakor és 13 30-kor, mérkőzik a YOGO Abony KC felnőtt női csapata Karcag együttesével. A torna 8 órától 15 óráig tart.

Ez idő alatt lesz a csapatot támogató YOGO KFT. által megrendezett YOGO termékbemutató, amelyet költségteljesen egybekötött vásár is színesít. Az őszi fordulóban szeretnénk az első hat hely valamelyiket megszerezni. A csapatot lelkesíti az a nemrég alatti szerződés, amelyben a YOGO KFT újabb egy évre vállalja a csapat támogatását, amelyet ezúton is szeretnénk megköszönni!

Első mérkőzésünk augusztus 30-án 16 órakor lesz a Városi Sportcsarnokban Lajosmizse együttesével. Előtte ifi mérkőzés lesz 14 30-kor.

A férfi csapat boldogulása felől pedig Kocsis Lajos edzőt kérdeztem.

- A csapat változatlan létszámban vár neki az őszi fordulónak. Bárány Antal a Törökszentmiklósi együtteséhez szerződött, viszont jött négy fiatal játékos. Meghatározó játékosok - Berko, Petrezselyem, Vereczkei - sérültek meg a tavaszi mérkőzések folyamán, és a csapatban fiatal, még nem kellő rutinnal rendelkező játékosokkal kellett pótolni a hiányzó embereket.

Az átlageletkor fiatal. A rutin hiányát pedig az akaratere mellett a szívünket a pályán hagyva kell pótolni!

Bizom abban, hogy a 96-97-es idényben elérjük helyezésünkkel megtartva, most is megszerezzük az ehhez szükséges pontokat.

Játékosok: Tajthi György, Zsemlye Zsolt, Csuti Gyula, Bárány Norbert, Petrezselyem Attila, Mészáros István, Vereczkei Arnold, Tarjányi Attila, Bárány Sándor, P. Tóth Gábor, Berko Attila, Nagy József, Takacs Robert, Kovacs Zoltan, Bárány József, Diószegi Károly, Mészáros Zsolt, Gáspár Tibor, Sinka Zoltán, Berta István.

Augusztus 16-17-en Kiskunhalason lesz egy nemzetközi torna, amelyen hat magyar, egy szlovén és egy horvát csapat szerepel majd.

Az 1997-98-as Északi NB II-es bajnokság őszi sorsolásának rendezési jogát - veszi át a szót Bárány Sándor, a csapat technikai vezetője - Heves megye kapta, amelyet az egri városi sportcsarnokban rendeztek meg és igen korrekt volt annak lebonyolítása. Ennek keretében, ahol lehetett, kertős hazai mérkőzések lejátszására nyílt lehetőség! Így szeptember 20-án, október 4-en, október 18-án és november 1-jén lesznek még hazai mérkőzések.

A csapat szakvezetése változatlan maradt, így Kovacs Pál szakosztály-elnök, Tóth István szakosztályvezető, Kocsis Lajos edző, Bárány Sándor technikai vezető segítik a játékosokat. A nőknél Bacs-Kiskun megye kapta a női NB II-es Déli csoport sorsolásának rendezési jogát, amelyet Kecskeméten a Városházán tartottak augusztus 1-jén. A sorsolás kedvező - és ebben a csoportban van parhuzamos ifi bajnokság is, ami 1.5 órával előbb kezdődik. A sorsolás előtt igen kellemes meglepetés várt az abonyi szakvezetőkre, Nagy Gáborra és Bárány Sándor ifi hozták nyilvánosságra a BP OPEN csapatának kizárását a bajnokságból, és csapatunk így az előkelő harmadik helyen végzett! Így a bajnokság végső sorrendje:

1. DELFIN-Kecskemét
2. ADONYI KC.
3. YOGO ABONY KC.

A női csapat szakvezetése: Nagy Gáborra szakosztályvezető, Szigeti Sándor edző, Csuti Gyula pályaedző és technikai vezető, Szabó Györgyné műedző.

Az új szabályokról következő számunkban írunk.

Az elért szép sikerekhez a lap oltasainak nevében is gratulálunk!!

A Szolnok megyei bajnokságban mindkét ifi csapatunk III. helyezést ért el a '96/97-es évben.

Győze Tibor

Orvosi ügyeleti beosztás 1997. augusztus hó

1. Dr. Gráf Zsuzsanna
2. Dr. Harmath Ferenc
3. Dr. Gyuris Valéria
4. Dr. Ördög György
5. Dr. Bujdosó Ágnes
6. Dr. Sőregi Tibor
7. Dr. Balogh Edit
8. Dr. Tóth Katalin
9. Dr. Debreczeni László
10. Dr. Inreth Zsuzsanna
11. Dr. Szabó Sándor
12. Dr. Gráf Zsuzsanna
13. Dr. Harmath Ferenc
14. Dr. Gyuris Valéria
15. Dr. Ördög György
16. Dr. Bujdosó Ágnes
17. Dr. Sőregi Tibor
18. Dr. Balogh Edit
19. Dr. Tóth Katalin
20. Dr. Debreczeni László
21. Dr. Inreth Zsuzsanna
22. Dr. Szabó Sándor
23. Dr. Gráf Zsuzsanna
24. Dr. Harmath Ferenc
25. Dr. Gyuris Valéria
26. Dr. Ördög György
27. Dr. Bujdosó Ágnes
28. Dr. Sőregi Tibor
29. Dr. Balogh Edit
30. Dr. Tóth Katalin
31. Dr. Debreczeni László

Labdarúgás: 1997. augusztus 16-án megkezdődik a megye I. osztályú labdarúgó bajnokság Szolnok megyében. Bajnoki mérkőzéseinket hazai pályán szombati napokon rendezzük.

1997. augusztus 16. Abony - Szajol 16.30
 1997. augusztus 23. Szolnoki Vegyiművek - Abony 16.30
 1997. augusztus 30. Abony - Jánoshida 16.30
 1997. szeptember 6. Cibakháza - Abony 15.30
 1997. szeptember 13. Abony - Kunhegyes 15.30
 1997. szeptember 20. Abony - Tószeg 15.00
 1997. szeptember 27. Fegyvernek - Abony 15.00
 1997. október 4. Abony - Homok 14.00
 1997. október 11. Törökszentmiklós - Abony 14.00
 1997. október 18. Abony - Szolnoki VSE 13.30
 1997. október 25. Alattyán - Abony 13.30
 1997. november 1. Abony - Kenderes 13.00
 1997. november 9. Jászapáti - Abony 13.00
 1997. november 15. Abony - Martfű 13.00
 1997. november 22. Mezőtúr - Abony 13.00

Tóth Ernő

Augusztus havi állatorvosi ügyelet

02-03-án Dr. Vincze Tibor
 Abony, Nagykörösi út 23.
 Tel.: 360-197

09-10-én Dr. Nagy Gyula
 Abony, Tószegi út 24. Tel.: 360-213

16-17-én Dr. S. Tóth Sándor
 Abony, Kécskei út 50. Tel.: 360-511

20-án Dr. Revuczky Béla
 Törtel, Dózsa György út 42. Tel.: 376-045

23-24-én Dr. Nagy János
 Törtel, Téli út 12. Tel.: 06-60-385-367

30-31-én Dr. Rétkes Lajos
 Abony, Vasút út 13. Tel.: 360-092

**Építési telek és ugyanitt
morzsolt
kukorica eladó.**

**Érdeklődni lehet:
Abony, Batthyány út 84.**

REGENBŐGEN OKTATÁSI KABINET ABONYBAN

a MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

Abony, Csillag Zs. út 2. alatt

1997. szeptember 20-án 9.30

órától kezdettel alapfokú
számítógépkurzusi

szabványosított (DOS és Windows
elsojuttatásra).

A tanfolyam heti egy alkalommal

felvételre és további információk a
helyszínen

a művelődési házban, telefon
53/360-012.

**Az Abonyi
Természetijárók
Körének 1997.
szeptemberi
lúralterve**

**Szeptember 19-21. Papi-Pipa
Reljesítménytúra. 30 km.
/Autóbusz/**

ABONYI NAPLÓ

Kiadja: Abony Város
Önkormányzata

Felelős kiadó: Gajdos István

Felelős szerkesztő: Balasi Jenőné

Készíti: az Akcident Nyomda Cegléd

Szerkesztőség: Abony, Csillag Zs. út 2.

Tel.: 53/360-012

Megjelenik: Havonta,

1.000 példányban